Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 247
Vineri 7 septembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In acest număr:

Toată atenția pregătirilor pentru însămînțările de toamnă

Lucrările de recoltare și de treieriș se apropie de sfîrșit, în întreaga țară. In unele regiuni, cum sînt București, Craiova, Constanța, Galați și Pitești, treierișul păioaselor a fost terminat în întregime.

Partidul și guvernul cer oamenilor muncii din agricultură să lupte pentru obținerea unor recolte mari de cereale în anul 1957, aceasta fiind o condiție esențială pentru ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor. Lupta pentru obținerea unei mari producții de cereale începe o dată cu pregătirea terenului și executarea însămînțărilor. Iată de ce organele de stat și agricole trebuie să îmbunătățească radical munca de pregătire și executare a însămînțărilor, să studieze temeinic experiența de pînă acum, trăgînd învățăminte din felul cum s-a lucrat în toamna anului trecut.

In pregătirea campaniei agricole de toamnă, s-au obținut unele realizări. In regiunea Suceava, de pildă, repararea utilajului agricol a fost executată pînă zilele trecute în procent de peste 75 la sută, iar pentru condiționarea semințelor au fost organizate aproape 700 de centre comunale. In regiunea Stalin, s-a înființat în fiece raion cîte un centru model pentru condiționarea semințelor, după care au fost organizate toate celelalte centre comunale.

In alte regiuni însă — și unele cu mari suprafețe arabile — pregătirile pentru campania de toamnă se fac într-un ritm necorespunzător. In regiunea Craiova, abia s-a organizat un sfert din cele 2.000 de centre de condiționat semințe planificate. In regiunea Galați, pregătirea terenului pentru însămînțări s-a executat abia în procent de 0,5 la sută.

Să vedem care sînt sarcinile de a căror îndeplinire depinde succesul deplin al campaniei agricole din această toamnă?

In primul rînd, în regiunile unde alegerea terenurilor care vor fi semănate cu grîu nu s-a făcut încă, organele agricole de la raioane și puncte agricole au datoria să dea sprijinul tehnic necesar, ca pînă la 15 septembrie această acțiune să fie terminată pretutindeni. Este necesar ca pentru grîu să fie rezervate terenurile cu bune plante premergătoare, ca lucernă, trifoi, ierburi perene, mazăre, fasole, cartofi, ca și prășitoarele ce se recoltează toamna, și îndeosebi porumbul bine muncit și curat de buruieni. In condițiile anului acesta, pot fi alese pentru însămînțările de toamnă și miriști de păioase — chiar de grîu — dacă au fost cultivate cu această plantă numai un an și dacă nu sînt infestate de dăunători. In primul rînd, vor fi destinate însămînțărilor de toamnă acele miriști care au fost arate în vară și pe care s-au aplicat suficiente îngrășăminte.

Inginerii și tehnicienii agronomi au datoria să delimiteze terenurile infestate de dăunători, pentru ca pe aceste terenuri să nu fie însămînțat grîu sau alte culturi de toamnă. Tot în acest scop, gospodăriile de stat care sînt nevoite să însămînțeze în această toamnă o mare suprafață cu grîu în miriști trebuie să asigure din timp utilajul necesar și substanțele chimice pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor ce pot să apară.

O mare atenție trebuie să se dea pregătirii terenurilor pentru însămînțări. In regiunile unde lipsa umidității persistă și s-au făcut arături de vară la 18—20 cm, fără bolovani, este necesar să se facă lucrările necesare de îngrijire a terenurilor arate, folosindu-se cultivatorul. Aceste lucrări trebuie să se execute cu 1—3 zile înainte de semănat, la adîncimea de însămînțare. Arăturile de vară bolovănoase trebuie să fie bine mărunțite cu tăvălugi grei și apoi cu discuitorul, de mai multe ori. In cazul arăturilor de vară, făcute în față, este necesar să se execute o nouă arătură, în sens invers față de prima, la adîncimea la care nu se scot bolovani. Această lucrare să fie făcută cu cel puțin 20 de zile înainte de semănat.

In terenurile libere destinate culturilor de toamnă, dar nearate pînă în prezent, se vor executa arături cu brazdă îngustă la adîncimea la care nu se scot bolovani. In porumbiștile bine lucrate și fără buruieni, arătura poate fi înlocuită printr-o discuire în lung și în lat, la cca 10 cm, dacă discul pătrunde pînă la această adîncime, sau cu plugul fără cormană.

Culturile de porumb de pe terenurile ce urmează a fi însămînțate cu grîu trebuie recoltate în termen scurt, tăindu-se cocenii cu știuleți cu tot.

Fără îndoială, toate aceste lucrări impun folosirea întregului utilaj corespunzător cu care sînt înzestrate S.M.T.-urile, gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective, întovărășirile agricole etc. Pentru ca însămînțările de toamnă să fie terminate într-un termen scurt, este necesar ca utilajul să fie revizuit și reparat cît mai bine, iar mecanizatorii să lucreze în două schimburi, la cel puțin 30 la sută din tractoare. Conducerile unităților agricole de stat, inginerii și tehnicienii de la punctele agricole au datoria să dea îndrumările necesare spre a se folosi pe scară largă la lucrările de pregătire a solului și toate atelajele disponibile.

In scopul sporirii producției de grîu, în zonele de stepă și silvo-stepă este necesar ca în toamna aceasta să se incorporeze în sol cîte 15—20 tone de gunoi de grajd bine putrezit la hectar. Gospodăriile colective și întovărășirile agricole trebuie îndrumate de către organele agricole să transporte grabnic gunoiul de grajd la cîmp, folosind pentru aceasta atelajele disponibile. Impraștierea gunoiului de grajd trebuie să se facă numai în preajma aratului. Se vor folosi cîte 8—10 tone de mraniță la ha, cantitate ce se va încorpora în sol o dată cu lucrarea făcută cu cultivatorul sau discuitorul, înainte de însămînțare. Gospodăriile de stat, folosind gunoiul de grajd din platforme proprii și mranița ce există pe la marginea satului, trebuie să îngrașe cel puțin 100.000 de hectare din terenul ce-l vor însămînța în toamna aceasta. Unitățile situate în regiunile de stepă și silvo-stepă vor folosi rațional și îngrășămintele fosfatice ce le-au fost puse la dispoziție, îndeosebi pe terenurile unde însămînțările se fac după plante slabe premergătoare.

O mare atenție trebuie să acorde organele agricole și fiecare om al muncii de pe ogoare asigurării unor semințe de bună calitate. In acest scop, gospodăriile de stat trebuie să folosească în primul rînd semințele obținute de pe loturile semincere proprii. Gospodăriile colective trebuie îndrumate să folosească semințe de pe loturile semincere proprii și semințe din cul-

(Continuare în pag. a 2-a)

Să punem bază trainică recoltei viitoare!

Insemnări

La lumina farurilor

Intuneric. Cerul stă a ploaie. Pe asfaltul șoselei ce duce spre Oltenița trece o căruță. Un felinar de vînt aruncă o lumină în urmă.

Cînd să urce drumul spre intrarea în sat, unul din cei doi oameni din căruță trase de hățuri și caii se opriră.

— Ce-or fi, mă, luminile alea? întrebă el.

Celălalt nu răspunse. Ascultă îndelung. Apoi, dumirindu-se, spuse:

— Tractoare. Sînt de aci, de la gospodăria de stat Negoiești. Nu le auzi?

— Păi ce fac? Ară și noaptea?

— Vezi bine că ară. L-auzii la cooperativă pe alde Dragnea, mecanicul șef, că gospodăria trebuie să are în toamna asta mai bine de 2.500 de hectare. Ce? Asta-i jucărie?...

★

Curînd începu să bureze. Ochii de lumină ai celor două tractoare se apropiară tot mai mult de marginea tarlalei. Acum erau la vreo sută de metri de linia ferată.

Se auziră glasuri. Un tractorist se dete jos și strigă spre celălalt:

— Băi Cențule, ce zici? Mai lucrăm?

— Păi eu mă cam luai după tine. Te văzui pornind spre margine și zisei să nu se-nteţească ploaia. Dar Mitică Gușă îi dă zor. Ia te uită...

— Văd și eu. Hai să ne inapoiem la lucru. Mă speriai degeaba, căci asta nu e ploaie care ține.

K.D.-urile se răsuciră pe senile în loc și porniră din nou spre inima tarlalei.

Cît să fi trecut? Un ceas, două? Unul din tractoarele brigăzii întîi, tractorul lui Niculae G. Ion, ajunse din nou la capătul locului dinspre linia ferată. Tractoristul se auzi strigat. La rîndu-i, întrebă:

— 'Mneata ești, tovarășe Tudorache?

— Păi cine? Cum stați?

— Bine. Eu am arat vreun hectar și jumătate. Pînă la ziuă, zic să trec de trei și jumătate. Și alde Gușă și Constantinescu cred că-s cam la fel.

Șeful de brigadă Ilie Tudorache zîmbi și răspunse mulțumit:

— Mai stau și eu cu voi vreo oră. Pe urmă, mă duc să prind vreo cîteva ceasuri de somn. Pînă adineaori stătui la consfătuirea cu șefii de brigăzi. In întrecere, sîntem a doua brigadă pe gospodărie. Prima-i tot a lui Cluceru...

— De data asta i-o luăm înainte. Iți spun eu, că poți trece pe carnet chiar de acum măcar cîte o jumătate de hectar peste normă la fiecare din noi, spuse Nicolae G. Ion, și, apăsînd pe manetă, accelera, înapoindu-se în brazdă.

Peste cîteva clipe, plugul lăsa alte dîre negre adînci, răscolind pămîntul de-a lungul tarlalei...

AL. RAICU

Arături adînci de bună calitate

★ ★ ★

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Ernei, raionul Tg. Mureș, pregătirile pentru începerea însămînțărilor de toamnă sînt în plină desfășurare. Colectiviștii primesc un prețios sprijin din partea mecanizatorilor de la S.M.T. Tg. Mureș.

In fotografie: tractoristul Gheorghe Berkeszi de la S.M.T. Tg. Mureș arînd pe ogoarele gospodăriei colective își depășește zilnic norma cu 70 la sută.

Foto: Fritman M.

★ ★ ★

Sîntem gata să începem semănatul

Gospodăria noastră colectivă a obținut, chiar și în condițiile vitrege de climă din acest an, recolte mulțumitoare, întrecînd cu 500 kg la grîu și cu 950 kg la orz recoltele medii obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale din împrejurimi.

Experiența anului agricol 1955—1956 ne-a dovedit cu prisosință că sporirea continuă a producției agricole la hectar depinde de aplicarea întocmai și la timpul potrivit a regulilor agrotehnice la toate lucrările, începînd cu pregătirea terenului pentru însămînțări și pînă la recoltare.

Și însămînțările din toamna aceasta le vom face potrivit cerințelor agrotehnicii. Brigada S.M.T.-ului Jugani, cu care avem încheiat contract, ne-a dezmiriștit ogoarele imediat ce a fost strînsă recolta de pe ele, la data de 1 august această lucrare fiind complet terminată. Indrumați de agronomul de sector al S.M.T.-ului și de inginerul agronom de la punctul agricol, am trecut apoi la alegerea terenurilor destinate a fi însămînțate cu orz și grîu de toamnă, pentru ca brigada S.M.T.-ului să poată începe aratul la timpul potrivit.

In acest an, gospodăria noastră va însămînța o mică parte din grîu (25 de hectare) tot după grîu. Pentru aceasta, am ales o parcelă pe care această plantă a fost cultivată doar un singur an și unde nu s-a manifestat nici un atac de dăunători. Alte zece hectare cu grîu vor fi însămînțate după orz, cea mai mare parte urmînd a o însămînța după porumb. Parcelele fiind identificate din timp, brigada S.M.T. a putut începe în jurul datei de 15—20 august să execute arăturile. In același timp cu arătura s-a efectuat și grăpatul, pentru a se afîna bine pămîntul. Terenul pe care vom însămînța în acest an păioasele tot după păioase a fost gunoit puternic anul trecut cu 25 de tone de gunoi de grajd, așa încît în acest an nu mai este nevoie să-i dăm nici un îngrășămînt de bază. Noi am păstrat întreaga cantitate de gunoi într-o platformă, pentru a o îngropa o dată cu arătura ce se va executa în porumbiște.

Am luat măsuri ca toate forțele de muncă ale gospodăriei să fie libere în perioada recoltării porumbului, pentru a putea executa această lucrare în cel mai scurt timp, astfel încît aratul și însămînțatul grîului în porumbiște să nu depășească data de 15 octombrie.

O grijă deosebită s-a acordat în acest an și curățirii și tratării semințelor. Intreaga cantitate de sămînță pe care o vom folosi a fost triorată și i s-a încercat puterea de încolțire chiar în cadrul gospodăriei.

In ceea ce privește utilajul, vom folosi cele două semănători ale noastre, care au fost reparate și revizuite, și două semănători I.A.R.-511 ale S.M.T.-ului, care de asemenea sînt în perfectă stare de funcționare.

Fiind pregătiți temeinic încă de pe acum, noi vom putea începe însămînțările de toamnă între 15-20 septembrie, așa cum ne-am propus, semănînd mai întîi 15 ha cu orz, apoi cele 35 ha cu grîu; în sfîrșit, după ce vom recolta porumbul, urmează să semănăm și restul grîului.

GHEORGHE NEGRESCU
președintele G.A.C. „Drumul lui Lenin" din satul Cuci, raionul Negrești

In urmă cu repararea semănătorilor

In întreaga țară, mecanizatorii din S.M.T.-uri fac ultimele pregătiri în vederea însămînțărilor de toamnă.

In unele S.M.T.-uri din regiunea București, mare parte din semănători sînt însă și acum nereparate. Astfel, la S.M.T. Hagiești, din 24 de semănători numai 11 sînt reparate, la S.M.T. Ciocănești, din 30 de semănători, abia au fost reparate 19. La S.M.T. Roseți, de asemenea mai sînt de reparat 15 semănători, la S.M.T. Videle 7 etc. Aceasta, deși la baza de aprovizionare nr. 1 din București se găsesc toate materialele și piesele de schimb necesare reparării semănătorilor, iar de la sfîrșitul campaniei de primăvară și pînă acum a fost suficient timp pentru repararea acestor mașini și chiar pentru repartizarea lor pe brigăzi, pe teren.

De tărăgănarea lucrărilor de revizie și reparație la semănători, vinovate sînt conducerile S.M.T.-urilor respective, care au lăsat pe planul al doilea rezolvarea acestei importante probleme.

Dat fiind că în această toamnă, volumul lucrărilor de semănat va fi mai mare ca cel din anul trecut, se impune ca repararea semănătorilor să se facă în cel mai scurt timp folosindu-se atît piese de schimb noi, cît și resursele interne și repartizîndu-se la aceste lucrări mecanici agricoli dintre cei mai pricepuți.

Pe scurt

● Gospodăriile agricole de stat din regiunea Oradea vor însămînța toamna aceasta cu grîu peste 3.500 ha, suprafață ce depășește cu mult pe cea însămînțată toamna trecută.

Intreaga cantitate de sămînță necesară, G.A.S.-urile din această regiune și-au asigurat-o din producția loturilor semincere de pe care au obținut soiuri de grîu recunoscute: Cenad 117, Odvoș 241 și Cenad 396.

● In vederea asigurării unei recolte bogate în anul ce vine, în cadrul gospodăriilor agricole de stat din regiunea Constanța se vor aplica toamna aceasta îngrășăminte pe o suprafață de aproape 40.000 ha. Pînă în prezent, pe 1279 ha s-au împrăștiat peste 5240 tone de gunoi de grajd, iar pe alte 3444 ha peste 1000 tone de îngrășăminte chimice.

In grădina colectivei

Membrii gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie" din comuna Vernești, regiunea Ploești, dau o mare atenție muncilor de întreținere a culturilor în grădina de zarzavat ce se întinde pe o suprafață de 5 ha.

In foto: brigada legumicolă a gospodăriei executînd prășitul verzei de toamnă.

Foto: S. NORU

Statului, cît mai multe produse agricole

Gospodăriile agricole de stat din întreaga țară au livrat pînă acum statului 156.000 tone de grîu și secară din recolta acestui an, cele mai mari cantități de cereale fiind puse la dispoziție de către gospodăriile agricole de stat din Banat și Bărăgan. Pînă la 1 septembrie, gospodăriile de stat din regiunea Timișoara predaseră statului peste 33.000 tone de grîu și secară, iar cele din regiunile București, Craiova și Galați, între 17.000 și 19.000 de tone.

Pe măsură ce se apropie toamna, se intensifică și livrările de legume și fructe. Pînă acum, gospodăriile de stat aparținînd Trustului de aprovizionare al Capitalei au trimis unităților comerciale peste 15.400 tone de legume și 541 tone de fructe, iar cele din regiunea Constanța, 3.812 tone de legume și 340 tone de fructe. In regiunile Timișoara și Galați, gospodăriile de stat au trimis spre piețele orașelor și centrelor muncitorești între 3.100—3.500 tone de legume, iar în regiunile Oradea și Ploești, au livrat între 200—400 tone de fructe.

Gospodăriile agricole de stat din întreaga țară au livrat pînă acum unităților comerciale aproape 40.000 tone de legume, reprezentînd cca 30 la sută din plan, precum și peste 2.500 tone de fructe.

Pregătiri pentru depozitarea porumbului

La bazele de recepție din regiunea Iași, pregătirile în vederea depozitării noii recolte de porumb sînt avansate. Pentru depozitarea porumbului boabe, au fost reparate, curățate și reamenajate compartimentele corespunzătoare la majoritatea celor 33 de baze de recepție din regiune.

Sînt de asemenea înaintate și pregătirile pentru depozitarea porumbului știuleți, pătulele existente fiind toate reparate și dezinfectate, iar pe lîngă bazele de recepție Buhăești, Hîrlău și Șoldana construindu-se noi pătule din prefabricate de beton armat cu panouri de șipci.

Totodată, centrul regional de recepționare a cerealelor Iași a dotat unele baze de recepție cu noi batoze de bătut porumb.

Prin autoimpunere

Nu de mult, în comuna Iancu Jianu, raionul Balș, s-au terminat de construit două clădiri de toată frumusețea.

De acum, cei din comuna Iancu Jianu nu se vor mai înghesui în sala școlii, atunci cînd vor avea vreo ședință sau vreun spectacol cinematografic, deoarece sala frumos amenajată a căminului cultural este mare și spațioasă. Alături de localul cultural se înalță dispensarul medical, unde oamenii vin și își îngrijesc sănătatea.

Cele două clădiri au fost construite prin contribuția țăranilor muncitori din comună. La ridicarea acestor construcții au dat un ajutor însemnat Petre Chiș, Gheorghe Marinescu, Constantin Niță și alții care și-au achitat la timp autoimpunerea și au prestat multe ore de muncă voluntară.

T. Mitică
corespondent

Un nou spital veterinar

In orașul Strehaia a fost terminată recent construirea unui nou spital veterinar. Astăzi funcționează în regiunea Craiova 5 asemenea spitale și 120 de dispensare veterinare unde s-au acordat în ultimele 5 luni 62.781 de consultații. In aceeași perioadă au fost vaccinate preventiv împotriva maladiilor infecto-contagioase peste 2.500.000 de animale și păsări. Valoarea medicamentelor acordate de către stat gratuit în primul semestru al anului 1956 se ridică la 1.500.000 lei. Datorită unei bune asistențe veterinare în comunele Diosti, Amărăștii de Sus, Bibești și altele nu s-a înregistrat în acest an nici o pierdere din cauza epizootiilor.

CALE NOUĂ

Sînt în viață fapte care trec pe nesimțite. Vin și trec întocmai ca o apă liniștită: fără zgomot, fără urme. Și cum trec, ți-au și zburat din minte. Dar sînt și fapte care te atrag, te cheamă în vîltoarea luptei, spre limanuri noi. De ești fricos, ori de te roade îndoiala, șovăi. „N-oi ieși oare rău?" — te întrebi cu teamă. Și te dai în lături. Dar de ești cutezător, de știi ce vrei și de pătrunzi chemarea spre mai bine, nu pregeți să pășești cu curaj pe o nouă cale. Și izbîndești.

★

Cu vreo lună și ceva în urmă, în Comani nu se știa nimic despre cooperativele agricole de producție cu rentă. Și numai ce apare într-o zi gazeta cu rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie a.c. A buchisit-o unul, a citit-o altul și s-au dat în vorbă

— Asta ce-o mai fi, Ghiță?

— De, știu eu? Mă duc cu gîndul c-o fi tot un fel de colectivă.

— Aș! De unde colectivă, frate-meu? Nu vezi că seamănă mai mult a întovărășire? Doar scrie aici clar că cooperatorii își împart veniturile după suprafață...

— Ba să am iertare. Intîi despre muncă-i vorba. Suprafața numai după asta vine. Eu m-aș dumiri că e ceva de mijloc, care va să zică între întovărășire și gospodărie colectivă.

— Ce mai tot orbecăim atît, măi oameni buni? E cale nouă, nebătătorită. Asta-i. Las'că ne descurcă el tovarășul Virgil, cînd o veni de la raion.

Virgil Neguțoaia, instructorul teritorial de partid, s-a înapoiat din Drăgănești, a doua zi sub seară. A convocat îndată o ședință cu membrii de partid și deputații comunali. Le-a deslușit pe îndelete ce-i și cum. A ascultat, pe urmă, cu răbdare grindina de întrebări.

— Cum și cine-ți prețuiește boii, carul, plugul?

— Banii pentru răscumpărarea bunurilor de unde-i ia cooperativa și în cît timp ți-i dă?

— Cam cît subscrii pentru formarea fondului de bază?

— Dar cu pămîntul cum rămîne, dacă intri? Se ține seama de suprafața ce-o aduci, ori nu?

— Și cine hotărăște cît la sută ți se cade după muncă și cît după suprafață?

A dat tovarășul Virgil răspuns pe rînd la toate întrebările. Că doar se aștepta la ele. Nu pusese și el ieri, la Drăgănești, destule? Dar tovarășii de la raionul de partid și cei din secția agricolă îl luminaseră deplin.

Cel mai mult au frămîntat problema împărțelii. Pînă la sfîrșit, au prins a se face socoteli:

— Să zicem că avem atît pămînt în cooperativă. Am produs la grîu 1.600 kg, la porumb 3.000, la orz, ovăz atît etc. Scădem din producția globală: cota cuvenită statului, plata muncilor făcute de S.M.T., impozit, ceea ce se pune deoparte pentru fondul indivizibil, pentru fondul de sămînță. A rămas atîta. După muncă, se dă 75 la sută. Asta face 10 kg de boabe la zi-muncă. Acum, cealaltă socoteală: după suprafață, se dă 25 la sută. Asta face 300 kg la hectar. Inseamnă că Ion Stănescu, care a făcut — să zicem — 300 de zile-muncă, are de primit o dată 3.000 kg de produse pentru muncă și 1.050 kg pentru cele 3,50 hectare ale lui.

Oamenii ascultă cu atenție și socotesc în gînd. „Eu am atît pămînt. Muncesc cu doi băieți. Pot face pe puțin 500 de zile-muncă. Aș putea primi atîtea kg de produse. Mai primesc, pe urmă, și bani pentru boi și car..."

S-au despărțit tîrziu. Au hotărît să stea de vorbă și cu alții. Au făcut-o. Iar după vreo săptămînă, în Comani lua ființă un comitet de inițiativă pentru închegarea cooperativei de producție agricolă cu rentă „23 August".

★

La început, au fost doar 27 de familii. Au adus în cooperativă 46 de hectare de teren arabil, 6 vite, 6 care, 4 pluguri, 2 grape. Printre cei înscriși au fost, nici vorbă, comuniștii Ghiță Trăznea, Constantin Tobescu, Vasile Bucică, deputații comunali Ion Urlan, Ion Stănescu, mijlocași și gospodari de frunte ca Marin Berbece, Ion Cojocaru etc. Ca președinte l-au ales pe Ghiță Trăznea, om de ispravă din comună. Au ales apoi comisia pentru evaluarea bunurilor, au hotărît cum își vor împărți veniturile — după muncă, 75 la sută din produse; după suprafață, 25 la sută — au fixat ce cantitate de sămînță va aduce fiecare, cît furaj pentru hrănirea animalelor și altele.

Chiar în timpul adunării de constituire, cooperativa a crescut cu încă 6 membri. A crescut și suprafața, ajungînd la 76 de hectare. S-au înscris atunci Ilie Dumitrescu, Marin Pîrvu, Pavel Boșoagă, Nicolae Dumitrescu, Ilie Gulin și Nicolae Cojocaru. Iar 5 zile mai tîrziu s-a prezentat la președinte și Ecaterin Mitrică.

— Vin și eu alături de voi, măi Ghiță. M-am convins că noua cale mi se potrivește cel mai bine. Mă primiți?

L-au primit, nici vorbă. Noua cale spre belșug și fericire stă deschisă pentru toți cei harnici și cinstiți.

NICOLAE COMĂNICI

Fruntaşi în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii

Invăţătorul din Pufeşti

L-am cunoscut într-una din zilele acestea de sfîrşit de vară. Trebăluia cu mai mulţi elevi prin curtea şcolii, împodobind-o în vederea deschiderii noului an şcolar. Mi-a vorbit cu dragoste despre şcoala lor, despre treburile ei gospodăreşti. Multe au făcut pînă acum. Multe mai aveau de făcut de acum înainte.

Priveam în jur la clădirea cea nouă a şcolii, la şcoala veche de alături, complet renovată; la împrejmuirea nouă şi ea. Apoi mi-am aruncat ochii prin curtea şcolii. Era întreţinută cu grijă şi gust gospodăresc. Mi-am dat seama că directorul — învăţătorul Iaroslav Mehera — este un om vrednic, un bun gospodar şi, ascultîndu-l vorbind, am înţeles că este şi un om de o rară modestie. Nu l-am auzit spunînd „eu" am făcut, ci „noi". Prin „noi" înţelegea pe toţi acei copii şi părinţi care puseseră umărul cu nădejde la ridicarea şcolii din Pufeşti. Că el i-a mobilizat şi i-a însufleţit prin exemplul lui personal, ca un adevărat comunist ce este, despre asta nu mi-a suflat o vorbă. Am aflat-o de la oamenii din sat. Cum tot de la ei am aflat şi de munca neobosită pe care o duce împreună cu ceilalţi agitatori, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Descosîndu-l am aflat că unul din visurile lui, unul din gîndurile care nu i-au dat o clipă de răgaz, a fost acela de a-i vedea pe ţăranii muncitori din Pufeşti muncindu-şi pămînturile în tarlale mari, în întovărăşire agricolă sau gospodărie colectivă. El dorea ca ţăranii muncitori din satul lui să-şi făurească o viaţă îmbelşugată, frumoasă, pe măsura vremurilor noi pe care le trăim. Şi, ca om luminat, ajutat şi de învăţătura partidului, a înţeles de la început că gospodăria mare, socialistă, este singura cale spre înfăptuirea acestui vis. A păşit în primele rînduri ale agitatorilor. Le-a explicat zile şi săptămîni de-a rîndul ţăranilor muncitori foloasele pe care le-ar avea muncind în comun, îndemnîndu-i să pornească cu încredere pe drumul cel nou.

După o zi de muncă în şcoală cu elevii, el îşi găsea răgaz să meargă pe la oameni pe acasă, să stea de vorbă cu ei. Bătrînul Vasile Bălăşcău, Dumitru Munteanu, Pătru Beiu, Dumitru Ichim şi alţii prinseseră drag să-l asculte vorbind. Au tălmăcit împreună toate înţelesurile statutului-model al gospodăriei colective şi cel al întovărăşirilor agricole. Au citit în ziare diferite articole, în care erau arătate rezultatele obţinute de colectivişti şi întovărăşiţi.

Invăţătorul Mehera a organizat şi conferinţe la căminul cultural pe tema transformării socialiste a agriculturii. Pe lîngă aceasta, a găsit şi alte metode de agitaţie. O dată, de pildă, a organizat o vizită cu elevii la gospodăria colectivă din Pădureni, iar după aceasta a discutat cu şcolarii săi şi a rămas încredinţat că ei vor putea să povestească părinţilor cele văzute în gospodăria colectivă şi în casele colectiviştilor din Pădureni. Altă dată, la 1 Mai, a plecat cu un grup de ţărani muncitori din Pufeşti, la Pădureni, să sărbătorească această zi împreună cu colectiviştii. A fost un nou prilej de discuţii, o nouă ocazie ca ţăranii muncitori din Pufeşti să se convingă de foloasele muncii în comun. In felul acesta s-au adunat în sat primele cereri de înscriere şi s-au format primii agitatori din rîndurile ţăranilor muncitori, care au dus apoi munca de lămurire în rîndurile consătenilor lor.

Cine-l vede mergînd deseori acasă, la ţăranii muncitori din Pufeşti, şi cine-l aude vorbind cu aceştia rămîne convins că învăţătorul comunist Iaroslav Mehera ştie să se apropie şi să muncească cu oamenii.

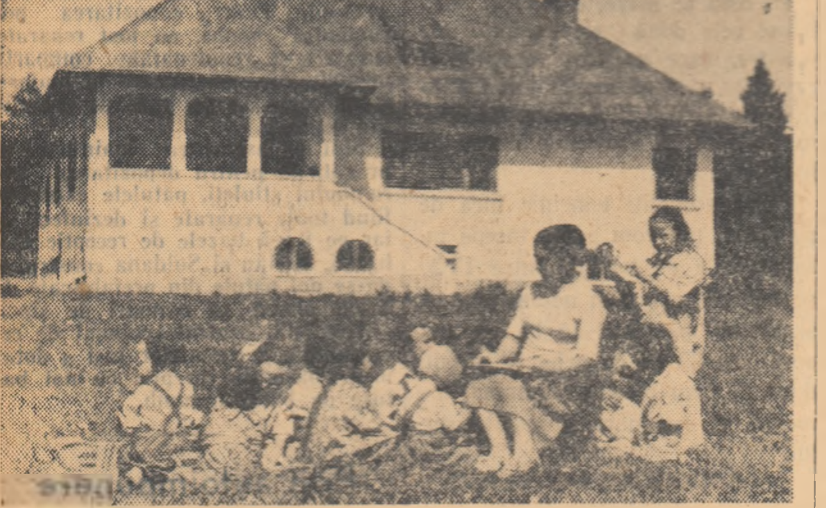
— M-am convins, spunea deunăzi învăţătorul Iaroslav Mehera, că o acţiune pentru binele obştesc întreprinsă cu entuziasm nu poate să nu aibă rezultatele pe care le doreşti, cînd nu lucrezi de unul singur. Eu am muncit tot timpul ajutat de tovarăşii din organizaţia de partid şi de la sfatul popular. Roadele strădaniei noastre se văd astăzi. In fiecare din satele comunei Pufeşti, raionul Adjud, există cîte o întovărăşire agricolă.

O dată întemeiate întovărăşirile în fiecare din satele comunei, socotiţi că munca învăţătorului agitator Mehera a cunoscut ostoi? Nu. El este printre cei mai entuziaşti agitatori care popularizează succesele acestor unităţi agricole socialiste, arătînd tuturor celorlalţi ţărani muncitori din împrejurimi sporurile mari de recoltă obţinute de întovărăşiţi la toate culturile. Este în succesul acestor întovărăşiri şi o părticică din munca învăţătorului Iaroslav Mehera.

— Acum, spune el, ceea ce-i frămîntă pe cei 130 de întovărăşiţi din comuna Pufeşti, ca şi pe mulţi alţi ţărani muncitori cu gospodării individuale de la noi, este să alcătuiască o mare gospodărie colectivă. Şi părerea mea este că gîndul lor se va împlini în curînd.

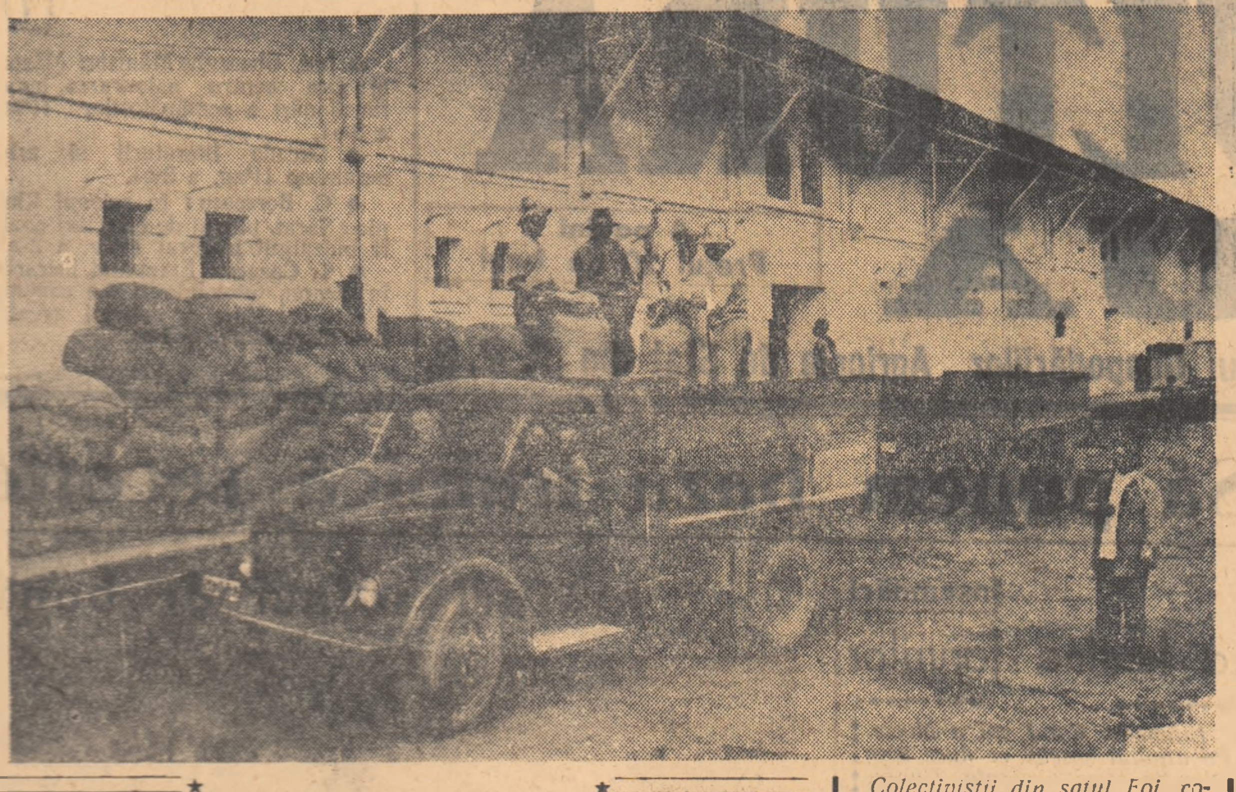
RADU SANDU

Copilărie fericită

La secţia Muncelul de Sus a gospodăriei de stat Hălăuceşti, raionul Paşcani, funcţionează un cămin săptămînal în care copiii muncitorilor din gospodărie primesc o bună îngrijire.
In clişeu: Educatoarea Margareta Suliţă citind copiilor poveşti.

PREDAREA COTELOR—O INDATORIRE PATRIOTICĂ A ŢĂRĂNIMII

Colectiviştii din satul Foi, comuna Crăcluneşti, raionul Tg. Mureş, îşi predau cu dragă inimă cotele datorate statului.
In clişeu: ultimul transport sosit la baza de recepţie Tg. Mureş; cu acesta, colectiviştii din Foi şi-au achitat în întregime cotele la cerealele păioase.

In raionul R. Sărat, planul de colectări poate fi îndeplinit integral

De mai bine de o săptămînă, graficul care arată mersul treierişului a îngheţat la 98 la sută. Nu vrea să mai urce şi pace. Şi dacă-i întrebi pe cei ce răspund de buna organizare a lucrărilor de treieriş în raion, cine poartă vina pentru această situaţie, ştii ce-ţi răspund? Cică batozele-s vinovate! Că n-au sosit la timp pe ariile din comunele Putreda, Băbeni şi Pleşeşti. In ultima clipă, aflăm însă că în cele trei comune au sosit în sfîrşit batozele cu pricina, astfel că în curînd treierişul va fi terminat în întreg raionul.

In ceea ce priveşte însă acţiunea de colectări, aceasta este rămasă în urmă. După cum ştim, colectarea păioaselor trebuie să se desfăşoare în pas cu treierişul. Acelaşi lucru îl ştiu şi organele locale ale puterii de stat şi cele de colectări din raion. Totuşi, ele nu iau măsurile cuvenite pentru a lichida decalajul care s-a creat în unele locuri între treieriş şi colectări. In comunele Bălăceanu şi Obidiţi, de pildă, decalajul pomenit a atins procentul de 20 la sută.

Ar fi greşit să se creadă că în aceste comune oamenii nu sînt la fel de conştiincioşi şi de înţelegători ca cei din comunele fruntaşe la colectări Jideni, Puleşti, Bogza şi Coroteni, că ei nu ştiu ce însemnătate are pentru statul nostru predarea la timp şi în întregime a cotelor. In Bălăceanu şi Obidiţi, există însă şi o serie de lipsuri şi neglijenţe din partea organelor care răspund de desfăşurarea acţiunii de colectări. De pildă, în comuna Bălăceanu, preşedintele sfatului popular, în loc să vegheze la buna desfăşurare a acţiunii de colectări, fiind el însuşi un bun exemplu pentru ţăranii muncitori din comună în ce priveşte îndeplinirea obligaţiilor faţă de stat, a sustras din cota datorată de el statului cantitatea de 240 kg de grîu. In comuna Obidiţi, preşedintele sfatului popular a neglijat total desfăşurarea colectărilor, lăsînd această acţiune numai pe seama secretarului Sfatului şi a împuternicitului cu colectările. In comuna Băleşti, s-a tărăgănat multă vreme organizarea convoaielor care să transporte cotele de la arii spre baza de recepţie, producătorii fiind astfel nevoiţi să se prezinte individual la baza de recepţie Ciorăşti pentru a-şi preda cotele. Adesea, aceşti producători soseau la bază fără să aibă completate formele scriptice.

Aceeaşi lipsă de control şi îndrumare din partea comitetului executiv al sfatului popular local a existat şi la una din ariile de pe raza oraşului R. Sărat. Din această pricină, la această arie au fost săvîrşite o serie de nereguli. Tehnicianul agronom Ion Militaru a căpătat încuviinţarea delegatului de batoză Ion Popescu de a-şi preda la baza C.R.R. Rîmnicu Sărat cotele din grîul gărgăriţat ce-l avea acasă, iar delegatul de convoi Alexandru Coşor, tot de la aceeaşi arie, a îngăduit chiaburului Stoica Dobre să predea cota din grîul pe care acesta îl avea acasă rămas din anul trecut şi care era de proastă calitate. Fapta necinstită a acestora a fost demascată la vreme de către laborantul bazei de recepţie Eugen Dumitru. Dar nici pînă acum, comitetul executiv al sfatului popular local n-a luat măsurile cuvenite pentru tragerea la răspundere a celor vinovaţi.

Colectările decurg cu încetineală şi din cauza deficienţelor existente la unele baze de recepţie. Astfel, la baza C.R.R. din R. Sărat, contabilul bazei, Cecilia Bouraş, şi casierul Ioan Constantinescu se prezintă deseori la serviciu cu întîrziere, din care cauză mulţi producători sînt nevoiţi să aştepte ore întregi pînă să-şi predea cotele.

La baza de recepţie Balta Albă, unii funcţionari, sub motiv că vor să lucreze „mai operativ", nu fac toate operaţiile scriptice privind preluarea şi înmagazinarea cotelor. Ca urmare, colectorii comunali, la rîndul lor, nu pot face operaţiile de descărcare de cote a producătorilor şi nici nu pot comunica raionului situaţia la zi a realizării planului la colectări.

Am enumerat cîteva din defecţiunile pe care comitetul executiv al sfatului popular al raionului R. Sărat, împreună cu împuternicitul cu colectările, va trebui să le analizeze, pentru a lua măsurile menite să ducă la îmbunătăţirea acţiunii de colectări. Este necesar să se urmărească mai îndeaproape felul în care se preocupă de mersul colectărilor sfaturile populare comunale. Este nevoie de asemenea să fie controlate şi îndrumate mai îndeaproape bazele C.R.R., pentru a fi lichidate lipsurile care există în activitatea acestor baze.

C. BORCESCU

Decada literaturii şi artei ucrainene

La graniţa de nord a ţării noastre cu Uniunea Sovietică, în oraşul Siret, au început să sosească, din zorii zilei de duminică, din Mihăileni şi Dersca, din Cîndeşti şi Pîrîul Negru, din Negestina sau din Botoşeniţa flăcăi şi fete, vîrstnici, romîni, ucraineni şi huţuli, pentru a participa la sărbătoarea prieteniei din cadrul Decadei literaturii şi artei ucrainene.

Au sosit oaspeţi dragi: N. K. Belogurov, redactor şef al ziarului „Pravda Ukrainî", membru al delegaţiei ucrainene care ne vizitează ţara, şi Ansamblul popular ucrainean de stat în frunte cu G. Veriovka.

Au sosit de asemenea din R.S.S. Moldovenească S. I. Didik, şeful secţiei de cultură a Sovietului regional Cernăuţi, A. D. Ghetmanonko, prim secretar al comitetului raional Gherţa al P.C. din R.S.S. Moldovenească, N. A. Sirekov, locţiitorul şefului secţiei de cultură a Sovietului regional Cernăuţi, S. E. Kramer, şeful secţiei de cultură a sovietului raional Gherţa, precum şi un grup de peste 60 de colhoznici din colhozurile „Lenin" şi „Bolşevik" din regiunea Cernăuţi.

Oaspeţii sînt întîmpinaţi de tovarăşii Ene Turcanu, prim secretar al comitetului regional Suceava al P.M.R., Ion Dumitru, preşedintele sfatului popular regional, D. Vizireanu, prim secretar al comitetului raional Siret al P.M.R., C. Roman, preşedintele sfatului popular raional şi alţii.

Incepe serbarea populară. Salutînd pe oaspeţi tov. I. Dumitru arată că Decada literaturii şi artei ucrainene, prin sosirea delegaţiei din R.S.S. Ucraineană a Ansamblului Veriovka şi a oaspeţilor din R.S.S. Moldovenească este un nou prilej de a cunoaşte mai bine pe oamenii sovietici, realizările lor pe drumul construirii comunismului, minunatele lor creaţii artistice.

Spectacolul este deschis de Ansamblul popular ucrainean de stat, după care îşi dau concursul echipele artistice ale tinerilor din colhozurile „Lenin" şi „Bolşevik", echipa căminului cultural din Negestina, corul de la Rădăuţi, formaţiile artistice din Siret, Dărmăneşti şi altele, care interpretează coruri şi dansuri romîneşti şi ucrainene în aplauzele entuziaste ale celor peste 10.000 de participanţi.

★

Miercuri a luat sfîrşit Decada literaturii şi artei ucrainene organizată de Consiliul General Arlus cu prilejul sărbătoririi marelui scriitor ucrainean Ivan Franko, care s-a desfăşurat între 27 august şi 5 septembrie în întreaga ţară.

In Capitală au avut loc în ultima zi a Decadei mai multe manifestări cultural-artistice.

In sala Teatrului Tineretului scriitorul Dumitru Corbea a ţinut conferinţa intitulată: „Viaţa şi opera lui Taras Sevcenko". A urmat un program artistic dat de brigada artistică de agitaţie a uzinelor „7 Noiembrie".

La Teatrul de vară „23 August", Constantin Dănilă, director în Ministerul Căilor Ferate, a vorbit despre „Comorile literaturii şi artei ucrainene" după care ansamblul DGSM a prezentat un spectacol.

Tot în cadrul Decadei a fost organizată la grădina de vară a Casei Prieteniei Romîno-Sovietice o seară de filme ucrainene, iar în sala Teatrului CCS, tov. Amalia Pavel, cercetător la Academia R.P.R., a vorbit despre succesele literaturii şi artei ucrainene.

Manifestări închinate Decadei literaturii şi artei ucrainene au mai avut loc miercuri şi în întreprinderi şi instituţii din Capitală.

(Agerpres)

Toată atenţia pregătirilor pentru însămînţările de toamnă

(Urmare din pag. 1)

turile recunoscute. Diferenţele le pot acoperi prin schimb de la alte gospodării şi din fondul de seminţe recunoscute de la bazele de recepţie.

Ţăranii muncitori individuali trebuie îndrumaţi să-şi asigure din timp seminţele necesare prin cumpărare din cadrul regiunii respective ori din alte regiuni, conform normelor stabilite de Ministerul Agriculturii şi Ministerul Colectărilor, ca şi prin schimbul seminţelor necorespunzătoare la bazele de recepţie cu seminţe recunoscute. Cultivatorii care nu au posibilitatea să-şi procure imediat seminţe de grîu prin cumpărare vor fi îndrumaţi să şi le procure de la bazele de recepţie, dînd în schimb alte produse.

Din sămînţă bine aleasă, sănătoasă şi tratată împotriva bolilor şi dăunătorilor, cresc plante viguroase, care leagă rod bogat. Iată de ce fiecare bob de sămînţă pus în brazdă trebuie să fie ales cu grijă şi tratat. In acest scop, organele agricole regionale şi raionale şi bazele de recepţie au datoria să organizeze astfel condiţionarea şi tratarea seminţelor din fondul de schimb şi de rezervă, încît aceste lucrări să fie terminate cel mai tîrziu pînă la 20 septembrie.

Pentru ca condiţionarea seminţelor să se termine grabnic, se cere ca la centrele comunale să fie folosit din plin întregul utilaj, inclusiv selectoarele, trioarele şi vînturătorile de la fostele centre de închiriat maşini şi unelte de pe lîngă cooperativele săteşti. Condiţionarea seminţelor trebuie neapărat terminată pînă la 25 septembrie.

De o mare însemnătate este stabilirea timpului cînd trebuie executate însămînţările. In acest scop, pe plan local, organele agricole au datoria să stabilească cu simţ de răspundere momentul optim pentru începerea însămînţărilor în mod diferenţiat, ţinînd seama de situaţia pregătirii solului, de gradul de umiditate al acestuia, de condiţiile de climă, de experienţa locală etc. In cadrul epocii optime stabilite pe plan local, însămînţările trebuie să se efectueze însă într-un termen cît se poate de scurt.

Brigadierii şi agronomii, sub îndrumarea cărora se vor executa însămînţările, trebuie să supravegheze respectarea cu stricteţe a normelor (cantitatea de sămînţă la hectar) prevăzute de regulile agrotehnice la însămînţări. In general, e necesar să se asigure cel puţin 4— 500 de boabe germinabile la m.p. Sămînţa trebuie îngropată la 4—5 cm în terenuri grele şi cu umiditate suficientă, la 5—6 cm în terenuri uşoare şi cu umiditate suficientă şi la 6—7 cm în terenuri uşoare şi uscate.

Sarcini de o deosebită însemnătate în vederea executării la timp şi în bune condiţii agrotehnice a însămînţărilor revin inginerilor şi tehnicienilor de la regiuni, raioane, din unităţile agricole socialiste şi de la punctele agricole.

Deplasîndu-se permanent pe teren, îndrumînd cu competinţă lucrările de pregătire şi desfăşurare a campaniei de toamnă, luînd măsuri operative pentru înlăturarea lipsurilor oriunde se ivesc, mobilizînd oamenii muncii din agricultură să folosească cu chibzuinţă fiecare zi şi fiecare ceas bun de lucru, inginerii şi agronomii vor contribui la punerea unei baze trainice recoltei viitoare.

ÎN AJUTORUL MECANIZATORILOR

Măsuri practice pentru asigurarea bunei funcţionări a semănătorilor

Este ştiut că executarea în termen a însămînţărilor şi calitatea acestor lucrări au o influenţă mare asupra recoltei. Pentru a fi respectate cerinţele agrotehnicii, maşinile trebuie să repartizeze seminţele uniform pe toată suprafaţa cîmpului, să nu le strivească, să le îngroape la adîncimea stabilită etc.

Din experimentările făcute cu semănătorile I.A.R.-511, echipate cu brăzdare-ancoră şi cu brăzdare-discuri, s-a constatat însă că nu totdeauna se dă suficientă atenţie aşezării corecte a distribuitoarelor, ceea ce influenţează în mod negativ calitatea lucrărilor. Experienţele făcute la grupurile de exploatare ale Institutului de cercetări, pentru mecanizarea şi electrificarea agriculturii, la gospodăria agricolă de stat „I. L. Caragiale", la S.M.T. Feteşti etc., au scos în evidenţă faptul că nu există echidistanţă între aşezarea cilindrilor canelaţi pe axul lor şi nici între centrele casetelor de distribuţie de pe fundul lăzii de seminţe. Aceasta provoacă o neuniformitate de distribuţie a seminţelor între brăzdare şi pe întreaga parcelă semănată.

Pentru evitarea acestor defecţiuni şi folosirea în bune condiţii a parcului de semănători, la reglarea acestora trebuie ţinut seamă de următoarele indicaţii:

1) In scopul reglării corecte a cilindrilor canelaţi, se măsoară lungimea părţii active a fiecăruia, indiferent de poziţia manetei de reglare a debitului. Din măsurătorile făcute pe o secţiune a maşinii se ia cea mai mică dimensiune faţă de care se calculează apoi devierile în mm, corespunzător cărora se reglează cilindrii canelaţi. Operaţia se face cu ajutorul unor şaibe în formă de potcoavă, confecţionate din tablă, care se adaugă după caz între splint şi şaiba ce fixează manşonul de ghidaj şi cilindrul canelat pe axul lor.

La distribuitoarele cu partea activă a cilindrului canelat mai mare este necesar să se introducă una sau două şaibe suplimentare de reglare, îndepărtîndu-se în prealabil mufa de la splint cu ajutorul unei şurubelniţe (fig. 1).

FIG. 1

REGLAREA CILINDRILOR CANELAŢI AI DISTRIBUITOARELOR DE LA SEMĂNATORI

La distribuitoarele avînd partea activă a cilindrului canelat mai mică decît cea necesară, se vor scoate una sau două şaibe de reglare, după nevoie. După reglare, unul din capetele şaibei în formă de potcoavă va fi îndoit în jurul splintului.

O atenţie deosebită trebuie să se dea reglării şi verificării semănătorilor în cazul seminţelor mici. Norma de însămînţare a acestora pe unitatea de suprafaţă fiind de obicei mai mică, distribuitoarele cu cilindrii canelaţi ai semănătorilor de tipul I.A.R.-511 o respectă greu. Maşina deviind de la reglarea stabilită iniţial, dacă nu se controlează din cînd în cînd felul cum funcţionează, se ajunge la debitarea unor cantităţi ce nu se încadrează în nici o normă stabilită de agrotehnică. De aceea, se recomandă confecţionarea unui şablon din tablă după lungimea părţii active a cilindrului canelat cu ajutorul căruia să se verifice periodic, în timpul lucrului, dacă cilindrii canelaţi nu s-au deplasat de la locul lor.

2) După cum se ştie, la semănătorile echipate cu brăzdare-discuri, adîncimea de îngropare se reglează cu ajutorul arcurilor în spirală. La aceeaşi semănătoare, însă, unele arcuri se deosebesc faţă de altele prin presiunea diferită pe care o exercită asupra brăzdarelor. Ca urmare, acestea se înfundă în sol la diferite adîncimi.

Pentru funcţionarea lor uniformă, furcile care le strîng trebuie să se găsească în acelaşi plan. La reglarea maşinii de semănat se va urmări ca axa de simetrie a furcii să se găsească în acelaşi plan vertical cu axa de simetrie a brăzdarului. In cazul nerespectării acestei condiţii, numai o parte a efortului ce acţionează asupra arcului se va folosi la înfundarea brăzdarului, restul nefăcînd decît să-l deplaseze transversal, ceea ce este cu totul dăunător.

Aceste lipsuri pot fi înlăturate la reparaţia semănătorii, prin sortarea arcurilor de presiune ale brăzdarelor şi gruparea lor după forţa necesară comprimării, în aşa fel ca pe o maşină să fie montate numai arcuri cu aceeaşi forţă de comprimare. De asemenea, trebuie dată mare atenţie fixării tijelor de tracţiune ale brăzdarelor la bara anterioară a semănătorii, de felul cum este făcută fixarea depinzînd în mare măsură păstrarea direcţiei de înaintare a brăzdarelor şi menţinerea distanţei între brăzdare.

Marele avantaj al brăzdarelor tip ancoră cu unghiul ascuţit de la semănătorile I.A.R.-511 este simplitatea construcţiei şi întreţinerii lor. Deficienţa constă în faptul că ele scot uneori solul umed din adîncime, care se lipeşte de ele, şi se înfundă cu buruieni. De aceea, se recomandă ca semănătorile cu astfel de brăzdare să nu fie utilizate decît în terenuri bine pregătite şi fără buruieni.

Brăzdarele-discuri de la semănătorile tip I.A.R.-511 pot avea următoarele defecte: tocirea discurilor, uzarea curăţitorului interior (răzătorul interior), uzarea conurilor discurilor, uzarea sau spargerea inelelor de rulare interioară, ruperea filetelor de la axul discului etc.

Toate aceste defecte trebuie să fie remediate, pentru că altfel brăzdarul nu va lucra normal. Uneori, discurile se strîng la maximum pe axul lor, fără să se mai poată roti. In acest caz, se va deşuruba piuliţa de fixare a discului pe ax şi se va introduce sub conul exterior încă o garnitură din tablă. Pentru cazul invers, se va scoate unul din inelele de reglare.

Reglarea adîncimii de însămînţare se face prin înşurubarea şurubului de la tija de coborîre sau ridicare a brăzdarelor, fixat în glisiere pe axul pătrat posterior al maşinii. Astfel, trăgînd sau împingînd urechile fixate rigid pe acest ax — şi deci rotindu-l — se măreşte sau se micşorează lungimea tijei. Rotirea axului pătrat prin intermediul furcilor de la brăzdare măreşte sau micşorează pătrunderea acestora în pămînt (în cazul înşurubării la maximum, adîncimea de lucru a brăzdarelor creşte, iar la deşurubare descreşte). Adîncimea de însămînţare este reglată şi prin presiunea exercitată de axul tijelor de la brăzdarele-discuri, care se reglează în funcţie de starea solului. Dacă solul este afînat, cuiul resortului se aşează în poziţia inferioară a tijei intrarea în sol a brăzdarului fiind astfel determinată de însăşi greutatea lui. Dacă solul este mai tare, resortul se va aşeza în poziţia superioară a tijei.

3) Reglarea cantităţii de sămînţă la ha se face obligatoriu la începutul lucrului. Pentru proba unei maşini de semănat (I.A.R.-511) se procedează în felul următor:

Sub cadrul maşinii se introduc capre, care s-o ridice atît cît se poate învîrti roata, apoi se aşterne sub jumătatea semănătorii o pînză sau saci goi, pe care să se scurgă sămînţa. Se pune maneta de reglare la oarecare cifră a sectorului gradat. Se coboară brăzdarele şi astfel se angrenează fusul de sub cutie cu osia. Se toarnă sămînţa în cutie şi se învîrte roata în sensul mersului semănătorii de 15-20 ori în mod uniform. Se recomandă a se da roţii 14 şi 1/4 învîrtituri, ceea ce va corespunde pentru jumătatea semănătorii cu 100 m. p. (0,01 ha). x).

După această operaţie, seminţele scurse se strîng şi se cîntăresc. Cifra dată, înmulţită cu 100, va reprezenta cantitatea pe care maşina ar fi însămînţat-o pe jumătate de hectar. Dacă rezultatul nu corespunde cantităţii ce dorim a însămînţa, se va muta maneta de reglare şi se va repeta proba pînă la obţinerea cantităţii dorite. In această poziţie se fixează strîns maneta, pentru a nu se desface în timpul lucrului.

Controlul asupra uniformităţii debitului de seminţe între distribuitoarele semănătorii se face astfel:

In timpul probei, tuburile brăzdarelor se astupă la capătul de jos, apoi se cîntăresc separat seminţele din fiecare tub, se găseşte greutatea pe o jumătate de semănătoare, se împarte la 12 şi se află media. Comparîndu-se apoi greutatea debitată de fiecare distribuitor cu media obţinută pe o jumătate de maşină, se constată abaterea. Aceasta nu trebuie să depăşească 8-12 la sută faţă de medie. In caz că abaterea este mai mare, se va reduce unde va fi cazul din partea activă a cilindrilor canelaţi.

Operaţia de reglare a cantităţii de sămînţă ce trebuie să fie debitată de semănătoare se face obligatoriu pentru ambele jumătăţi ale maşinii, iar suma celor două cantităţi obţinute trebuie să fie egală cu cantitatea ce urmează a fi distribuită la hectar.

4) Reglarea distanţei dintre brăzdare se face cu ajutorul unei scînduri de reglaj (fig. 2), egală în lungime cu distanţa dintre cele două roţi şi împărţită în 24 de diviziuni de cîte 152,4 mm, ce vor fi repartizate simetric faţă de axa scîndurii. Brăzdarele se pot monta şi pentru alte distanţe între rînduri, ca, de exemplu, 45,60,70 şi 90 cm, în cazul semănării prăşitoarelor. In acest caz, se foloseşte numai un singur rînd de brăzdare (cel anterior sau cel posterior), iar găurile din lada de seminţe rămase neutilizate se astupă. O dată cu aranjarea brăzdarelor se fixează şi tijele lor de tracţiune pe bara din faţă a semănătorii, prin strîngerea piuliţelor pînă la refuz (fig. 2).

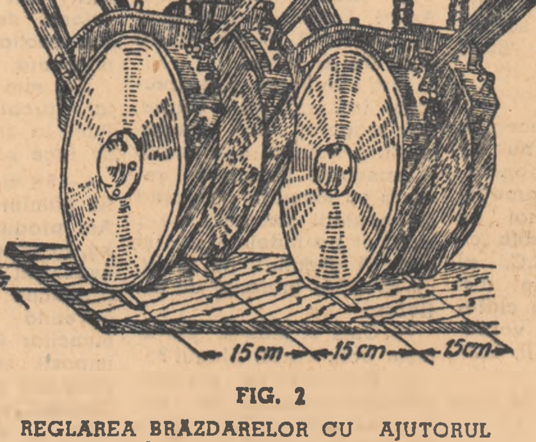

FIG. 2

REGLAREA BRĂZDARELOR CU AJUTORUL SCÎNDURII DE REGLARE.

5) Reglarea marcatoarelor se face în funcţie de lăţimea de lucru efectivă a semănătorii şi de distanţa dintre roţile anterioare ale tractorului. Pentru marcatorul din dreapta semănătorii, formula după care se calculează lungimea lui, adică distanţa de la discul marcatorului pînă la primul brăzdar al semănătorii, este:

$$L_{dr} = \frac{A}{2} - \frac{B}{2} + \frac{a}{2}$$

Pentru marcatorul stîng, formula de calcul este:

$$L_{st} = \frac{A}{2} + \frac{B}{2} + \frac{a}{2}$$

unde: A = lăţimea de lucru a semănătorii, care este egală cu produsul dintre numărul brăzdarelor şi distanţa dintre două brăzdare;
B = lăţimea dintre centrele roţilor anterioare sau marginea exterioară a şenilelor tractorului;
a = distanţa dintre două brăzdare.

La întoarcere, roata din faţă sau marginea exterioară a şenilei tractorului se conduce pe urma lăsată de marcator (aceasta în cazul metodei de semănat în suveică).

Remorcarea semănătorii la tractor se face în aşa fel, încît cadrul maşinii să fie în poziţie paralelă cu solul. Actuala ataşă de la maşinile de semănat I.A.R.-511, necorespunzînd unei remorcări corecte la tractorul K.D.-35, trebuie de cele mai multe ori transformată, lucru de care atelierele mecanice din S.M.T.-uri şi G.A.S.-uri trebuie să ţină seamă de pe acum.

Mai trebuie de asemenea menţionat că este absolut necesar ca maşinile să facă întoarcerile la capătul parcelei cu brăzdarele ridicate, pentru a se evita deteriorarea lor, şi că sub nici un motiv sacii cu seminţe nu se vor transporta pe cadrul maşinii.

Ing. GHEORGHE MANIŞOR
de la I.C.M.E.A.

x) Calculul este următorul: lăţimea de lucru a jumătăţii de semănătoare este de 1,23 m (15,24 x 12). circumferinţa roţii este de 3,83 m (3,14 x 1,22). Astfel vom avea: 14,1/4 învîrtituri x 3,83 = 54,6 m lungime 54,6 m x 1,83 = 99,99 m. p.

Executînd lucrările în comun, întovărășiții din comuna Ștefan cel Mare ar dobîndi recolte mai mari

Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie a.c. a apreciat ca valoroasă experiența acelor întovărășiri agricole în care toate muncile se fac în comun și în care repartizarea veniturilor se face după suprafața de teren adusă în întovărășire și după munca depusă de membrii întovărășirii.

Munca în comun îi ajută pe întovărășiți să lucreze mai bine pămîntul și să obțină recolte tot mai bogate la hectar. Cu puteri unite, ei pot aplica metodele agrotehnice înaintate, pot folosi mai deplin atelajele și uneltele agricole. Astfel, întovărășiții care au atelaje, dar nu au brațe de muncă suficiente, au tot interesul să ajute cu atelajele lor pe alții care n-au atelaje, pentru a primi în schimb ajutorul acestora cu brațele la diferite munci. Ajutîndu-se unul pe altul, întovărășiții pot face toate muncile la vreme și în bune condiții, ceea ce contribuie în mare măsură la sporirea recoltei.

Sînt însă întovărășiri agricole în care se fac în comun numai o mică parte din lucrările agricole. O astfel de întovărășire este și cea din comuna Ștefan cel Mare, raionul Fetești, regiunea Constanța. In această întovărășire, se execută cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului numai arătura și în parte semănatul. Cît privește lucrările de întreținere și recoltatul, acestea sînt efectuate individual de către întovărășiți și mai mult la întîmplare, atunci cînd fiecare găsește de cuviință. In cei 5 ani de existență, membrii întovărășirii agricole din comuna Ștefan cel Mare n-au fost îndrumați și sprijiniți îndeaproape de organele de stat și agricole, pentru a-și organiza munca în așa fel, încît să se asigure executarea în comun a cît mai multor lucrări. Ei s-au mulțumit doar cu faptul că în această comună s-a organizat o întovărășire agricolă, în care au intrat 165 de membri cu o suprafață de 576 ha de teren arabil, lăsîndu-i apoi pe întovărășiți să se descurce cum or putea în problemele noi de organizare a muncii și producției.

In toamna anului trecut, s-au însămînțat la această întovărășire cu mașinile S.M.T.-ului doar 29,25 ha din cele 244 ha. Majoritatea întovărășiților au făcut însămînțatul griului individual: fiecare pe parcela sa, cu uneltele ce le-a avut și așa cum s-a priceput. Lipsiți de îndrumare agrotehnică, întovărășiții au folosit în mare parte sămînță necorespunzătoare și au dat cantități diferite la hectar. De aceea, nu este de mirare că recoltele obținute de ei în această vară la cerealele păioase au fost și ele diferite. Astfel, întovărășiții Alexandru Comnea, Gheorghe Tănase, Gh. C. Trocaru și alți cîțiva care au semănat în comun, la timp și cu mașinile S.M.T.-ului și au folosit o sămînță de soi tratată și selecționată, au recoltat cu 5—600 kg de griu la hectar mai mult decît cei ce au lucrat individual.

Muncindu-se în felul acesta, întovărășiții din Ștefan cel Mare au pierdut în acest an la cultura griului cel puțin 200 kg. de boabe la fiecare hectar, precum și recolta de pe cele 43 ha ce au fost întoarse în primăvară, ceea ce înseamnă o cantitate de peste 7 vagoane de griu.

Executarea în mod individual a lucrărilor de semănat și de întreținere a culturilor a avut drept urmare faptul că nici culturile prășitoare la această întovărășire nu s-au dezvoltat cum trebuie și nu promit rod bogat. La porumb, de pildă, s-a apreciat că recolta medie nu va depăși mai mult de 7-800 kg la hectar.

„Seceta este cauza principală a acestei stări de lucruri", spun unii întovărășiți. Fără îndoială că lipsa ploii a pricinuit pierderi de recoltă. Dar tot atît de adevărat este și faptul că însămînțarea cu întîrziere a unor suprafețe de porumb, executarea lucrărilor de întreținere la un nivel agrotehnic necorespunzător au făcut ca plantele să nu se dezvolte și să nu rodească în mod normal. Exemplul de mai jos este destul de edificator în această privință. De pe cele 80 de hectare de porumb, ce au fost semănate cu mașinile S.M.T.-ului și prășite de trei ori, se vor recolta în toamnă cu cel puțin 3-400 kg de porumb la hectar mai mult decît de pe cele 155 ha ce au fost însămînțate de către fiecare în parte, prășite individual și atunci cînd întovărășiții au găsit de cuviință.

Datorită executării lucrărilor agricole în mod individual, în această întovărășire nu se folosește nici gunoiul de grajd, ceea ce ar aduce un spor de recoltă de 15-20 la sută. Gunoiul de grajd este însă cărat de întovărășiți la capătul satului și aruncat, în loc să fie păstrat pentru fermentare într-o platformă și apoi să fie aplicat pe terenurile destinate diferitelor culturi.

In întovărășirea din comuna Ștefan cel Mare nu se poate vorbi nici de organizarea muncii pe brigăzi, cu toate că membrii și-au adus tot pămîntul în întovărășire. Nu există aici organizată nici întrajutorarea în muncă a unor membri, deși sînt întovărășiți care au teren mult și brațe de muncă puține, precum și întovărășiți care au teren puțin și brațe de muncă mai multe. De asemenea, deși întovărășirea este înființată din 1952, pînă în prezent ea nu are creat un fond obștesc. Existența acestuia ar fi contribuit mult la întărirea economică a întovărășirii.

Vinovați de această stare de lucruri sînt în mare măsură șeful punctului agricol din comună, tov. Florica Megirța, și tov. Gh. Dumitrescu, agronomul de sector de la S.M.T. Fetești, care, deși răspund de bunul mers al activității acestei întovărășiri, vin foarte rar în mijlocul întovărășiților. Iar atunci cînd vin, se mulțumesc să „dea din fugă" cîteva indicații generale, fără să explice întovărășiților și să le arate practic cînd și cum e bine să fie executată fiecare lucrare agricolă, de ce este necesar ca muncile să fie făcute în comun etc.

Intovărășirea agricolă din comuna Ștefan cel Mare are mari posibilități de sporire a producției agricole și de mărire a veniturilor membrilor. Pentru aceasta, este însă necesar ca organele de stat și agricole de la raion și comună să dea un sprijin mai concret consiliului de conducere în munca de lămurire a întovărășiților asupra foloaselor executării în comun a unui număr cît mai mare de lucrări agricole, asupra necesității bunei organizări a muncii, a creării și dezvoltării unui fond obștesc.

V. CAZACU

Insemnate venituri bănești de pe urma cultivării inului de ulei

600.000 lei! Atît au cîștigat membrii gospodăriei agricole colective „Ana Ipătescu" din raionul Medgidia în urma valorificării bogatei recolte de in de ulei din acest an.

La noi în gospodărie, inul pentru ulei se cultivă încă din anul 1954. Producțiile mari și veniturile însemnate realizate, au făcut ca suprafața ocupată cu această cultură să sporească simțitor de la un an la altul. Așa, bunăoară, în primăvara aceasta, s-a cultivat cu in de ulei mai mult cu 100 ha decît anul trecut.

In același timp, a crescut și interesul colectiviștilor față de această cultură și față de regulile agrotehnice pe care ea le cere. Acest fapt explică de ce noi am reușit ca, în condițiile climatice nefavorabile ale acestui an, să obținem recolte bogate și de calitate.

Iată în cîteva cuvinte cum am executat fiecare lucrare:

In primăvara anului acesta, potrivit hotărîrii adunării generale s-au repartizat pentru cultura inului de ulei 320 ha, pentru care am încheiat contract cu fabrica de ulei din apropiere. Inul s-a semănat după porumb, într-un teren bogat, curat de buruieni, care fusese arat din toamnă la adîncimea de 20—22 cm.

Primăvara timpuriu, îndată ce terenul s-a zvîntat, am grăpat ogorul și apoi l-am lucrat cu cultivatorul la adîncimea de însămînțare, avînd grijă ca pămîntul să rămînă cît mai bine mărunțit. Semănatul l-am făcut cu mașinile S.M.T.-ului în epoca I, urgența I, o dată cu cerealele de primăvară, dînd cîte 35—40 kg de sămînță la hectar. Intreaga cantitate de sămînță ne-o asigurasem din recolta anului trecut și cred că nu este lipsit de interes să arăt că a avut o putere de încolțire de 95 la sută. Indată după însămînțare, am tăvălugit și grăpat bine locul cu grapa de mărăcini.

Insămînțat în condiții agrotehnice optime, după 10 zile, inul a răsărit pe întreaga suprafață, uniform și fără goluri.

In timpul vegetației, nu am făcut decît plivitul, pe care l-am repetat însă ori de cîte ori a fost nevoie. Recoltatul l-am făcut cu secerătorile mecanice cu greble. Plantele recoltate le-am lăsat pe pămînt în mănunchiuri, timp de o zi, apoi le-am legat în snopi mici și le-am așezat în picioare, pentru a se usca complet. Recolta s-a treierat cu batoza cu turația redusă, iar sămînța a fost vînturată și triorată bine.

Producția medie obținută la hectar a răsplătit din belșug strădaniile noastre, întrecînd cu peste 100 kg pe cea planificată. De pe cele 320 ha cultivate cu in am strîns 163.000 kg de sămînță de calitate, pe care am predat-o unității contractante, primind în schimb, așa cum am arătat la început, 600.000 lei. Jumătate din această sumă s-a împărțit ca avans membrilor gospodăriei. Colectiviști harnici, ca Solomon Dumitru, Vasile Ene, Mircea Enache, Ion T. Popa, care au avut împreună cu familiile lor în jur de 550—600 de zile-muncă, au ridicat peste 4.000 lei fiecare. De remarcat este faptul că peste 50 de familii de colectiviști au luat ca avans sume variind în jurul a 3.000 lei.

Cu restul de 300.000 lei rămași din valorificarea inului, adunarea generală a hotărît să se cumpere 200 de oi, două greble mecanice, o cositoare mecanică, un selector și un circulator pentru tăiat lemne. De asemenea, vom construi un grajd pentru cai cu o capacitate de 50 de capete.

Iată deci cît de rentabilă s-a dovedit a fi cultura inului de ulei în gospodăria noastră. Incurajați de rezultatele obținute, ne-am hotărît să mărim suprafața destinată acestei culturi cu încă 200 de hectare.

Ing. CONSTANTIN HARAS
G.A.C. „Ana Ipătescu", raionul Medgidia

PENTRU ASIGURAREA HRANEI ANIMALELOR

La G.A.S. Popești-Leordeni s-au tocat pînă acum peste 1200 tone porumb pentru însilozare, cu ajutorul unor tocători poloneze N6-KW, acționate de un tractor HTZ-7.

Să fie intensificată acțiunea de însilozare a porumbului

Ne aflăm în perioada cînd în toate regiunile țării trebuie să se desfășoare cu intensitate sporită acțiunea de însilozare a porumbului — nutreț atît de prețios pentru animale. Insilozarea unor cantități cît mai mari de porumb se impune anul acesta cu atît mai mult cu cît, din pricina condițiilor climatice necorespunzătoare, în unele părți din cîmpia Dunării, Dobrogea și Moldova, culturile de porumb n-au legat sau au legat slab, avînd știuleți mici și boabe rare.

Știința și practica agricolă au dovedit că cea mai rentabilă formă de folosire a acestui porumb este metoda însilozării lui pînă ce n-a depășit faza de coacere lapte-ceară. Potrivit unui calcul, dacă recolta de porumb de pe un hectar, care în mod obișnuit ar fi dat o producție de 5—600 kg de boabe, este strînsă și însilozată strujeni cu știuleți cu tot, se obțin 2.000 de unități nutritive, deci cu 33% mai multe unități decît ar conține boabele cu strujenii uscați. In plus, nu trebuie uitat că nutrețul murat este consumat în întregime de animale, cîtă vreme strujenii uscați rămîn neconsumați aproape jumătate. De foloasele mari ce le-au avut de pe urma hrănirii animalelor cu porumb siloz s-au convins numeroase gospodării agricole socialiste, ca și numeroși producători individuali. Așa se explică de ce, pînă la 1 septembrie a.c., s-a însilozat o cantitate de aproape 10 ori mai mare față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și stațiunile de montă comunale din regiunea Constanța, de pildă, au însilozat pînă în prezent peste 40.000 tone de porumb. Cantități apreciabile au fost însilozate și în regiunea Ploești. Totuși, dacă ținem seama de posibilitățile mari ce există anul acesta de a însiloza porumb, cît și de necesarul mare de furaje în vederea iernării animalelor, trebuie spus că chiar și în regiunile amintite ritmul însilozării se desfășoară foarte încet. Nu mai vorbim de celelalte regiuni din țară, ca Stalin, Cluj, Oradea, Baia Mare și Iași, unde s-au însilozat cantități mici de nutreț, sau regiuni ca Pitești, Suceava, Bacău și Hunedoara, care pînă la 1 septembrie n-au însilozat nici măcar o tonă de porumb.

In alte regiuni, ca București, Galați, Craiova, Timișoara, regiuni care prin excelență sînt cultivatoare de porumb și în care hrana animalelor pentru iarnă nu este asigurată decît în mică măsură, pînă la această dată nu s-au însilozat decît cantități ce variază între 5—10 la sută față de cifra planificată.

Această situație nesatisfăcătoare se datorește în mare parte lipsei de preocupare de care dau dovadă unele sfaturi populare și organe agricole de la regiuni, raioane și comune, ca și multe conduceri ale unor gospodării agricole de stat și colective. Cum poate fi considerată altfel măsura luată de curînd de către comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Bacău, care în loc să-i lase pe tehnicienii cu baza furajeră și pe zootehniști să se ocupe de problema însilozării porumbului, i-a trimis în cîte un raion sau comună pe timp de 2 luni, pentru a se ocupa cu totul de alte probleme, decît cele ce cad în competința lor?

Timpul optim pentru însilozarea porumbului nu este trecut, dar nici mult nu mai putem aștepta, dacă vrem să asigurăm un siloz de bună calitate. Este necesar deci ca în această perioadă să fie mobilizate toate forțele, pentru a se trece la efectuarea de însilozări masive. In fiecare comună să fie trimis cîte un organ tehnic-zootehnist, tehnician cu baza furajeră, sau medic veterinar care să îndrume în mod practic desfășurarea acțiunii.

In afară de tocătorile mecanice și manuale existente pe teren, trebuie folosite la maximum toate celelalte mijloace, ca batozele reformate ce pot fi adaptate în vederea tocării porumbului, tractoarele I.A.R., pe ale căror roți pot fi fixate cuțite (fiare de plug ascuțite), pentru a tăia și presa în același timp porumbul pus la murat etc.

Acolo unde porumbul a început să se usuce, însilozarea lui nu trebuie să înceteze. In acest caz, vor fi luate măsuri de a se stropi nutrețul tocat cu saramură în concentrație de 1—2%. Dacă strujenii conțin încă suc, este de ajuns o găleată de saramură la 200 de kg de nutreț tocat, iar dacă ei sînt uscați, o găleată la 100 kg de nutreț tocat.

Insilozînd cît mai mari cantități de porumb, vom asigura animalelor în timpul iernii și a primăverii o hrană bună și îndestulătoare, fapt ce va contribui în mod simțitor la sporirea productivității lor.

Să pregătim însămînțarea plantelor furajere de toamnă din conveierul verde

Sursa principală de producere a nutrețurilor verzi o constituie pășunile naturale. Dar, după cum se știe, în multe regiuni și raioane, datorită climatului secetos sau pe alocuri neîngrijirii pășunilor, acestea nu pot satisface nevoile de hrană ale animalelor decît pe un timp foarte scurt din perioada verii, adică pentru lunile mai și iunie. In restul verii, pajiștile respective sînt uscate și nu pot oferi decît un loc de plimbare pentru vite.

Practica de pînă acum a gospodăriilor agricole de stat și colective fruntașe, ca și a multor țărani muncitori crescători de animale din regiunile de stepă, a dovedit că singurul mod de folosire rațională a pășunilor naturale din aceste regiuni îl constituie desțelenirea și cultivarea rațională a acestor suprafețe cu plante de nutreț după sistemul conveierului verde.

In cadrul conveierului verde pot fi cultivate: secara, orzul sau borceagul de toamnă, borceagul de primăvară, ovăzul, lucerna de peste 2 ani, iarba de Sudan, sorgul, porumbul, meiul, dughia, sfecla furajeră, dovlecei etc. De asemenea, în conveier poate intra și pășunea naturală rămasă nedesțelenită.

După cum se știe, printre plantele de nutreț ce se însămînțează toamna se numără și secara furajeră. Această plantă produce cel mai timpuriu nutreț de primăvară. Ea dă rezultate foarte bune în toate regiunile; de aceea, în ultimii ani, a căpătat o extindere tot mai mare pe izlazurile desțelenite.

Insămînțarea secarei se recomandă a fi făcută la începutul lunii septembrie, în teren bine pregătit, dîndu-se în medie 150 kg de sămînță la ha. Pînă la căderea zăpezii, dacă are destulă umezeală, secara de toamnă înfrățește bine, iar cînd primăverile sînt timpurii, începe să vegeteze chiar din luna martie, așa că în aprilie se poate începe pășunatul ei.

Pentru a obține producții mari la hectar, este bine ca înainte de însămînțarea secarei terenul să fie îngrășat cu 20—30 de care de bălegar.

In anii cu toamne lungi, se poate însămînța secară și în epoca a doua la sfîrșitul lunii octombrie, dîndu-se în acest caz o cantitate de cca 170 kg de sămînță la hectar. In primăvară, cultura va începe să vegeteze mai tîrziu, așa că vom avea două parcele de secară, care vor putea fi pășunate una după alta.

In cazul cînd nu se reușește să se pășuneze toată secara în intervalul de timp pînă ajunge la înspicare, partea care rămîne nepășunată se poate cosi și însiloza.

Secara furajeră produce 10.000—12.000 kg de nutreț verde la ha, iar dacă este cultivată pe un teren îngrășat, chiar 15.000—18.000 kg.

Secara furajeră de toamnă mai poate fi cultivată cu bune rezultate și în amestec cu măzărichea sau cu mazărea furajeră de toamnă, amestec cunoscut sub numele de borceag de toamnă. In felul acesta, se obține un nutreț mai bogat și mai plăcut la gust. Producția la ha se poate ridica pînă la 20.000 kg de nutreț verde.

O altă cultură de toamnă în cadrul conveierului este și orzul. Acesta este o plantă care produce multe frunze la începutul vegetației, conține mai mult zahăr și este mîncat mai cu plăcere, atît de ovine, cît și de bovine. Orzul poate fi cultivat, ca și secara, și în amestec cu mazăre furajeră sau cu măzăriche de toamnă.

Planul conveierului trebuie întocmit din toamnă, înainte de perioada începerii însămînțărilor primelor culturi care intră în conveier.

La întocmirea planului de conveier, după ce s-au ales culturile cele mai potrivite, se stabilește suprafața necesară din fiecare cultură în funcție de numărul animalelor ce urmează să pășuneze și de producția medie de nutreț ce se prevede a fi obținută la hectar. In acest scop, este bine să se procedeze în felul următor:

Se ia ca bază perioada de folosință a unei culturi, pentru secară să zicem, pentru o perioadă de 20 de zile și în funcție de aceasta se calculează necesarul de nutreț pentru toate grupele de animale corespunzător perioadei de 20 de zile. De exemplu:

120 de vaci	x	30 kg pe zi	=	3.600 kg
180 tineret	x	20 kg pe zi	=	3.600 kg
1.200 de oi	x	5 kg pe zi	=	6.000 kg
		Total pe zi	=	13.200 kg

Rezultă că, pentru 20 de zile, necesarul va fi de 264.000 kg de nutreț verde, iar dacă producția medie va fi de 10.000 kg/ha, este nevoie să se însămînțeze cu secară suprafața de 26,4 ha.

Nu trebuie uitat că reușita culturilor din conveierul verde este strîns legată de aplicarea în bune condiții a tuturor măsurilor agrotehnice, începînd cu pregătirea terenului, alegerea și condiționarea semințelor, executarea însămînțărilor și terminînd cu întreținerea culturilor și folosirea rațională a nutrețului produs.

Pentru aceasta, inginerii și tehnicienii agronomi și zootehniști sînt datori să sprijine gospodăriile colective, întovărășirile agricole și sfaturile populare pentru a-și alcătui un plan concret de organizare a conveierului verde și să urmărească zi de zi modul în care sînt efectuate lucrările. Astfel, se vor asigura toate condițiile obținerii în primăvara viitoare a unor cantități suficiente de furaje verzi necesare hranei animalelor.

Ing. GH. BRUMARU
din Ministerul Agriculturii

AVEREA noastră

— POVESTIRE —

Radu Mardare din Valea Soarelui e un bărbat în floarea vîrstei. Să tot aibă vreo 40-42 de ani. E înalt și vînjos, cu brațe puternice. Are ochi verzi, adumbriți de sprîncene stufoase. După înfățișare, pare un om iute, pripit. Dar nu este așa, ci dimpotrivă, e potolit la vorbă ca și la fire, chibzuit în tot ceea ce face.

Iată-l, în dimineața aceasta de toamnă tîrzie, trebăluind prin ogradă. A pregătit căruța, a înhămat caii, a pus în căruță plugul, grapa și prășitoarea. Caii au pe ei hamurile cele noi, iar la gît zurgălăi. Frumoși cai. In șapte sate din jur nu le mai găsești pereche. Radu Mardare dă ocol ogrăzii. Trece prin fața magaziei, a porumbarului, a cotețului de păsări și în cele din urmă se oprește în ușa grajdului. O viață-ntreagă a muncit ca un smintit să-și încropească bruma asta de avere. Și acum... dar nu vrea să se mai gîndească mai departe. Trebuie să fie mai bine. Altfel nu se poate. Simte el că așa va fi. A văzut cu ochii lui că-i mai bine.

Plin de nerăbdare, se-nvîrte de colo, colo, prin ogradă.

— Ci hai o dată, femeie, ce te moșmondești atîta?

— Uite, sînt gata. Stai să le spun copiilor ăștia să stea cuminți.

Ileana, îmbrăcată în cel mai frumos costum național, așază pe leagăn o scoarță înflorată, țesută de mîna ei. In sfîrșit, au plecat. Dinu, feciorul cel mai mare, închide porțile în urma lor. Radu mînă caii la trap. Face un ocol mare, străbate mai multe ulițe, așa, ca să-l vadă consătenii, și abia după aceea se îndreaptă spre grajdul colectivei. Acesta e o clădire cam dărăpănată, acoperită cu stuf, pe care viitorii colectiviști au reparat-o cum s-au priceput mai bine. In curtea aceasta largă, a unui fost moșier care a plecat de mult la oraș, la fie-sa, se va ține adunarea de inaugurare a gospodăriei colective „Drum Nou". Curtea e plină de lume. Au venit și oaspeți din satele vecine, colectiviști din Fundu, din Valea Cireșului și din alte sate mai depărtate. Radu dă caii și căruța cu tot ce-i în ea în primire lui Ilie Venturatu, grăjdarul provizoriu al noii colective.

— S-aveți grijă de ei, mă, că...

— Știu, nea Radule. Cai ca ai dumitale, mai rar.

— Așa mă, să fie într-un ceas bun. Hai Ileana, uite că începe adunarea.

Iancu Tomașu, președintele comitetului de inițiativă, prinse a citi darea de seamă în care arăta cum au muncit comuniștii și ceilalți agitatori pentru întemeierea colectivei. Radu încearcă să fie atent, dar nu reușește. Gîndul îi aleargă mereu la averea pe care a adus-o în colectivă. Cai, căruță, plug, prășitoare, 5 ha de pămînt bun.

Numai în timpul ospățului ce s-a încins după adunarea de inaugurare l-au mai lăsat gîndurile în pace. Au băut, au mîncat și s-au veselit, ca la nuntă.

Noaptea, tîrziu, după ce s-a terminat ospățul, au plecat spre casă cîntînd, împreună cu alți colectiviști.

— Măi Ileană, ce-or face caii mei acum? I-o fi adăpat cineva?

★

In primele zile ce urmară, după ce-și termina treaba, Radu își tot făcea drum pe la grajdul colectivei: să vadă de n-au mai slăbit caii.

— Măi Ilie, să ai grijă, mă, de caii mei, îi spunea el mereu grăjdarului.

Tot așa dădea tîrcoale și căruței. Era un ghioc aproape nou, cu tronul vopsit în fel de fel de culori. In partea din fund era scris cu litere albe: Radu Gh. Mardare. Intr-o zi, însă, își văzu numele șters și scris cu roșu: G.A.C. „Drum Nou". Valea Soarelui.

— Cine a pus să se șteargă numele de pe căruță, măi Ilie?

— Consiliul. Dar ce, te supără cu ceva?

— A, nu. Am întrebat și eu așa, ca să știu.

Ilie, om hîtru, mai spuse și altora că Radu Mardare își tot face drum pe la grajd, unde se interesează de soarta cailor lui, de căruță, de plug. Și așa s-a pomenit Radu cu o poreclă: Mardare-„caii mei". Cînd se aflau mai mulți colectiviști la un loc și era și Radu de față, începeau toți să vorbească despre „caii mei", „căruța mea", „plugul meu". Printre aceștia, erau și unii care nu aduseseră în colectivă nici cai, nici căruță, dar vorbeau astfel numai ca să-l ia pe Radu peste picior. Cu alte cuvinte „bate șeaua ca să priceapă iapa". Și Radu a priceput. Incetul cu încetul, își dădu seama că un colectivist adevărat trebuie să îndrăgească toate animalele și bunurile gospodăriei, să aibă grijă să nu se irosească avutul obștesc, fiindcă din el își trag cu toții bunăstarea. Acum începea să privească cu alți ochi bunurile gospodăriei.

Intr-o zi, se petrecu o întîmplare care dovedi că pe Radu Mardare începuse să-l doară inima de soarta avuției obștești.

Era pe vremea cînd se culegea porumbul. Intr-o noapte, cam pe la primul cîntat al cocoșului, oamenii care locuiau în partea dinspre răsărit a satului — unde se afla și sediul gospodăriei — fură treziți din somn de strigătul disperat al lui Ilie Venturatu: „Foc la colectivă! Săriiiți, oameni buni, arde grajdul colectivei!" Ileana lui Mardare, care la ceasul acela mai era încă la războiul de țesut, își trezi bărbatul.

— Radule, n-auzi, scoală! Mi se pare că arde grajdul!

— Care grajd, nu ți-e bine întrebă Radu, buimac de somn.

— Grajdul colectivei! L-am auzit pe Ilie strigînd cît îl ținea gura.

Radu sări din pat, smulse căciula din cui, securea de după ușă și p-aci ți-e drumul.

— Stai omule și te-mbracă, ai să răcești! îi strigă Ileana. Zadarnic însă. Radu era departe. Dacă văzu așa, Ileana luă în grabă flaneaua, pantalonii și cizmele bărbatului și se repezi pe urmele lui.

Ajuns la sediul gospodăriei, Radu găsi grajdul în flăcări. Jumătate din acoperișul de stuf fusese deja mistuit. Pe ușa și ferestrele grajdului ieșeau vălătuci de fum, semn că se aprinsese și tavanul. Cei cîțiva oameni care sosiseră înaintea lui se străduiau să stăvilească focul, aruncînd apă cu gălețile.

— Lăsați dracului gălețile, le spuse el. Haideți mai bine să salvăm caii. Tăiați-le căpestrele și scoateți-i unul cîte unul. Și nu strigați în gura mare, că se sperie și nu-i mai clintim nici cu tractorul. Să începem de aci, de unde-i pîrjolul mai mare.

Porniră prin fumul gros și înecăcios. Caii, cuprinși de neliniște, nechezau, sforăiau, se smuceau și dădeau din picioare. O bucată de tavan se prăbuși cu zgomot înfundat. Ilie și alți colectiviști săriră cu gălețile pline cu apă. Incepură să ardă și paiele de așternut. Totul depindea de îndemînarea celor care eliberau caii. Radu se apropia de fiecare cal și în timp ce îi vorbea cu blîndețe și îl mîngîia, tăia căpăstrul. Alți colectiviști scoteau repede caii afară. Radu aproape că nu-și mai simțea ochii de usturime. Lacrimile îi curgeau șiroaie pe obraz. Auzi ca prin vis cum Iancu Tomașu, președintele, anunța bucuros: „Gata, oameni buni, au fost salvați toți caii. Acum trebuie să avem grijă să nu se aprindă și fînul". In același timp, jumătate din tavan se prăbuși, făcînd să sară puzderie de scîntei și să se mărească vîlvătaia. Ieșeau flăcări și pe ușă. Deodată din flăcări se auzi un nechezat prelung. „Ce să fie?" se întrebară, mai mult din priviri, oamenii.

— E gloaba adusă de Barbălungă, zise Ilie Venturatu. Era cam bolnavă, săraca. Nechezatul se auzi din nou și apoi încă o dată, din ce în ce mai stins. Radu, care se înviorase de-a binelea, simți cum i se sfîșie inima.

— Cine merge cu mine, întrebă el. Ia stropiți-mă cu apă de sus pînă jos. Repede.

— Ești nebun, Radule, strigă Ileana. Mai bine îmbracă-te, că ai să răcești. Uite, ți-am adus hainele.

— Ia mai taci, femeie, cum o să răcesc la dogoarea asta. Adă cizmele încoa!

— Ei, cine merge cu mine?

— Eu, răspunse Petre Manole, conductorul, ud leoarcă din cap pînă în picioare.

Trecură repede prin pînza de foc, se îndreptară spre capătul grajdului, unde se afla gloaba lui Barbălungă. Cîțiva oameni le dădură pe fereastră găleți cu apă și saci. Petre și Radu înfășurară capul gloabei în saci uzi și apoi, unul în față și altul înapoia calului, ieșiră din grajd. Cămășile începuseră să li se aprindă. Nu se aleseseră însă decît cu cîteva arsuri. De îndată ce ajunseră afară, fură din nou stropiți cu apă. Ileana care aproape leșinase de spaimă, aruncă peste Radu vreo 3 găleți.

— Da' oprește-te, femeia lui dumnezeu, că ai să mă îneci cu atîta apă.

Oamenii priveau cum grajdul se mistuia încet, încet.

— Las' că vom face noi, cu mîinile noastre, unul mai mare și mai frumos, numai din piatră și cărămidă. Cît privește pe cel care a pus foc îl vom dibui noi, chiar de s-ar ascunde în gaură de șarpe.

Apoi, cînd ultima scînteie se prefăcu în cenușă, colectiviștii plecară la treburile lor. In ziua aceea, au cules porumbul de pe ultimele hectare.

N. IANCU

9 septembrie 1956 — a 12-a aniversare a eliberării Bulgariei

La 9 septembrie 1956, se împlinesc 12 ani de la insurecția victorioasă a forțelor patriotice din Bulgaria condusă de Partidul Comunist. Revoluția populară din 9 septembrie 1944, ce s-a desfășurat cu succes în condițiile favorabile create de victoriile strălucite ale armatei sovietice, a lichidat regimul monarho-fascist și a instaurat în Bulgaria regimul popular. Sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, poporul muncitor bulgar a obținut, în cei 12 ani care au trecut de la eliberarea sa, mari victorii pe calea construcției socialiste. Cu sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice și al celorlalte țări de democrație populară, Bulgaria a făcut pași mari pe calea industrializării socialiste; la sate, majoritatea țăranilor muncitori (77 la sută din totalul țăranilor muncitori) s-au unit în cooperative agricole de producție.

Publicăm mai jos articolul scris pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ" și semnat de ziaristul bulgar Petco Dimitrof, articol care vorbește despre succesele obținute în domeniul mecanizării agriculturii din R. P. Bulgaria.

Mecanizarea agriculturii în R. P. Bulgaria

PETCO DIMITROF

Inainte de 9 septembrie 1944, agricultura Bulgariei era mult rămasă în urmă. Acest lucru reiese limpede din analiza mijloacelor mecanice din agricultură folosite în trecut. Unealta de producție dominantă la țară era plugul de lemn, tras de cai. Puținele tractoare din proprietatea moșierilor și a chiaburilor de la sate erau folosite în special la batoze. Gospodăriile țăranilor muncitori care nu foloseau de loc mijloace tehnice înaintate, decădeau din an în an. Este semnificativ faptul că în acești ani, producția maximă la grîu și porumb se ridica la 800—1.000 kg la ha.

Incă din primii ani după revoluția populară din 1944 și eliberarea țării de sub jugul fascist, în Bulgaria agricultura a luat o puternică dezvoltare și a pășit pe un drum nou — drumul socialismului. Treptat, un număr tot mai mare de țărani cu gospodării mici și mijlocii au început să-și unească pămîntul și principalele mijloace de producție, formînd cooperative agricole de producție. In aceste cooperative agricole de producție au intrat pînă în prezent 77 la sută din totalul familiilor de țărani muncitori; aceste unități socialiste cuprind în prezent 75 la sută din pămîntul arabil.

In acești 12 ani, statul celor ce muncesc, venind în sprijinul țăranilor muncitori, a înființat 184 de stațiuni de mașini și tractoare, care posedă 17.780 de tractoare convenționale (de 15 C.P.), peste 3000 de combine cerealiere și mii de alte mașini agricole de primă calitate. Cu ajutorul mașinilor, lucrările de bază în producția agricolă au fost mecanizate în proporție de 50,1 la sută, iar în cooperativele agricole de producție chiar în proporție de 87,6 la sută. In cooperativele agricole de producție, peste 50 la sută din recolta de grîne se adună cu combina și cu secerătorile-legători. Lucrările de arat, însămînțat și cultivat au fost aproape complet mecanizate. De asemenea, un număr mare de mașini sînt folosite la executarea lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare.

Datorită folosirii pe scară tot mai largă a mijloacelor mecanizate, a devenit posibilă și aplicarea mai intensă a unor metode înaintate în agricultură. Astfel, cu ajutorul mijloacelor mecanizate, în 1956 S.M.T.-urile au semănat porumbul și floarea-soarelui după metoda cuiburilor așezate în pătrat pe o suprafață de 250.000 ha.

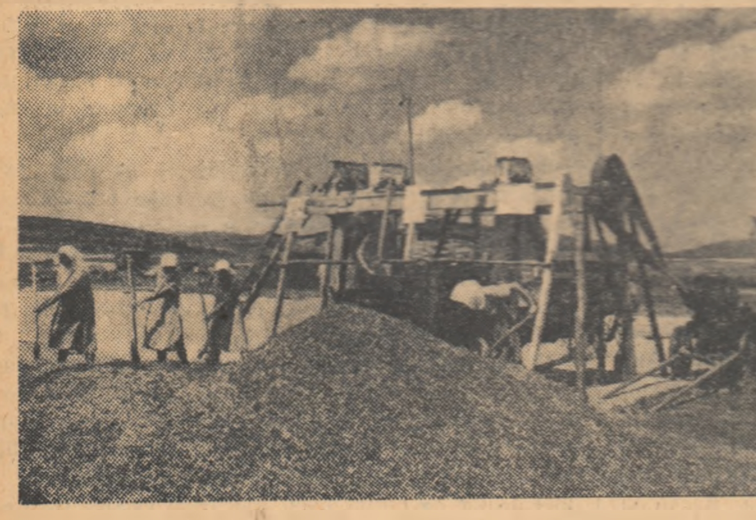

La o cooperativă agricolă de producție din regiunea Plovdiv, S.M.T.-ul execută dezmiriștitul cu ajutorul polidiscurilor.

Paralel cu aplicarea altor măsuri agrotehnice complexe (cum ar fi organizarea teritoriului în 1.448 de cooperative agricole de producție, folosirea semințelor de soi, introducerea pe scară largă a îngrășămintelor minerale, irigările etc.), mecanizarea contribuie la o puternică întărire și dezvoltare economică a cooperativelor agricole de producție din R.P. Bulgaria.

Rezultate bune s-au obținut și în mecanizarea unor procese de muncă din zootehnie. In fermele multor cooperative agricole de producție, au fost înființate bucătării de furaje, unde s-a mecanizat prepararea nutrețurilor. In multe unități socialiste au fost mecanizate transportul furajelor și a bălegarului, mulsul vacilor și tunsul oilor. In 1955, cooperativele agricole de producție, cu ajutorul S.M.T.-urilor, au însilozat cîteva milioane tone de nutreț cu ajutorul mașinilor. De asemenea, mijloacele mecanizate sînt folosite tot mai des la diferite lucrări pentru protecția plantelor, în legumicultură, pomicultură și viticultură.

Datorită folosirii pe scară largă a mijloacelor mecanizate și a metodelor înaintate, cooperativele agricole de producție au obținut în 1955 recolte deosebit de bogate. A crescut și productivitatea animalelor de producție: astfel cooperativele agricole de producție au obținut în 1955 pe fiecare cap de vacă furajată cu 267 litri [illegible] în plus față de 1954. Datorită creșterii recoltelor și a productivității animalelor de producție, cooperativele agricole de producție au distribuit anul trecut în medie numai în bani 11,49 leva la zi-muncă, iar în unele raioane, chiar 16—30 leva la zi-muncă. Convingîndu-se de rezultatele bune obținute de cooperativele agricole de producție, în toamna anului 1955 și în primăvara anului 1956 încă 307.000 țărani muncitori, cu o suprafață de 900.000 ha, au intrat în aceste unități agricole socialiste.

In R. P. Bulgaria s-au obținut rezultate bune și în privința mecanizării proceselor de muncă din zootehnie.

In fotografie: *o mașină de tocat nutreț în plină funcțiune la o cooperativă agricolă de producție din satul Valciu, regiunea Polianovgrad.*

Mecanizarea crescîndă a agriculturii din R.P. Bulgaria se datorește creșterii necontenite a producției de mașini agricole din Bulgaria, precum și ajutorului primit din partea U.R.S.S. și a celorlalte țări de democrație populară. In prezent, uzinele de construcții de mașini agricole din R. P. Bulgaria fabrică 70 de feluri de mașini, inclusiv combine. In anul 1957, vor fi înființate încă 32 de S.M.T.-uri noi și vor fi mecanizate noi procese de producție din agricultură.

Mecanizarea crescîndă a agriculturii bulgare contribuie la mărirea și ieftinirea producției agricole, la creșterea nivelului de trai al membrilor din cooperativele agricole de producție.

Ciupitul inflorescenței la tutun

Unul din mijloacele sigure pentru sporirea producției și îmbunătățirea calității tutunului este îndepărtarea inflorescenței sau, așa cum se numește în practică, ciupitul buchetelor inflorescenței.

Florile și sămînța nu numai că nu sînt necesare, dar sînt și o piedică serioasă în dezvoltarea și coacerea frunzelor de tutun. Pentru formarea florilor și hrănirea semințelor, planta consumă mari cantități de materii nutritive. Florile n-au organe proprii de asimilație, ci utilizează substanțele nutritive gata pregătite din frunze. In urma cercetărilor făcute, s-a constatat că a treia parte din substanțele plastice din planta de tutun sînt folosite pentru formarea florilor și semințelor. Aceasta dovedește că organele roditoare sînt un concurent periculos al omului în lupta pentru obținerea unei producții sporite de tutun.

Nenumăratele experiențe efectuate la noi și în străinătate arată că tutunul lăsat să înflorească și să lege sămînță dă o producție cu 15—30 la sută mai mică decît tutunul la care floarea a fost îndepărtată la timp.

Rolul dăunător al inflorescenței nu constă numai în scăderea producției. La formarea și dezvoltarea sa, inflorescența trage cu putere apa și substanțele hrănitoare, atît din pămînt, cît și din frunze. Aceasta face ca frunzele de tutun să fie lipsite de umiditate și să se ofilească. Frunzele se coc înainte de vreme, sau, cum se spune prin unele locuri, „se ard pe cîmp". Frunzele secate de umiditate și răscoapte se pătează ușor la uscare, fapt care contribuie la scăderea calității tutunului.

Prin ciupitul inflorescenței, se poate regla mai bine coacerea frunzelor, obținîndu-se astfel un tutun de calitate superioară. In anii secetoși și în cazul solurilor prea ușoare, ciupitul trebuie să se facă cît mai devreme, încă înainte de înflorire, iar în anii cu mai multe precipitații și pe solurile mai grele, mai tîrziu, în timpul înfloririi sau după înflorire.

Copilii care apar la frunze după ciupit, pe timp umed, trebuie de asemenea îndepărtați chiar de la începutul dezvoltării lor, pentru că ei exercită aceeași influență asupra tutunului ca și floarea.

Soiurile de tutun din raioanele cu soluri mai grele se caracterizează printr-o mai mică rezistență la secetă. In același timp, ele reacționează slab la umiditatea suplimentară, care poate proveni din ploile ce cad în a doua jumătate a perioadei de vegetație. Din aceste cauze, frunzele, chiar după un ciupit executat devreme și la mare adîncime, nu-și sporesc dimensiunea. După ciupit, însă, ele devin mai groase și mai pline.

Soiurile de tutun cultivate în condițiile unui regim secetos, cum sînt de exemplu „Ustinskiat", „Stanimajkiat" și aproape toate soiurile de „basma" (tutun de calitate superioară) se deosebesc printr-o mare rezistență la secetă și o capacitate sporită de a păstra umiditatea. Aceste soiuri reacționează puternic la umiditatea solului și de aceea, dacă au fost ciupite devreme și dacă după ciupit urmează o nouă perioadă de umiditate, își sporesc dimensiunile frunzelor (în special frunzele din zona superioară, care uneori își pierd caracteristica cunoscută, devenind grosiere și lemnoase).

Din cele arătate mai sus, nu trebuie să se înțeleagă însă că soiurile de tutun rezistente la secetă reacționează întotdeauna negativ la ciupit și că de aceea nu trebuie să li se aplice ciupitul. Cazurile cînd frunzele devin grosiere și lemnoase după un ciupit neexecutat la timp sînt rare, mult mai rare decît cazurile de ardere din cauza neaplicării ciupitului. Prin aplicarea diferențiată a ciupitului, poate fi înlăturat cu ușurință pericolul arderii tutunului și se obțin numai rezultate pozitive.

De aceea, ciupitul în aceste raioane nu trebuie aplicat șablon. Trebuie ales cu grijă momentul cel mai potrivit pentru fiecare soi și fiecare localitate, urmărindu-se dezvoltarea tutunului și prognoza timpului. In cazul solurilor uscate, a creșterii slabe a tutunului și a timpului secetos, ciupitul trebuie făcut mai devreme, înainte sau în timpul înfloririi, iar în cazul solurilor umede, a tutunurilor puternic dezvoltate și cînd se așteaptă noi precipitații, mai tîrziu, după înflorire.

Dacă după ciupit au loc precipitații, creșterea prea mare a tutunului poate fi oprită, prin lăsarea de copili.

(din revista „Tutunul bulgăresc" nr. 1/1956)

ȘTIRI AGRICOLE de PESTE HOTARE

Conferința internațională de la Moscova în problemele legumiculturii și-a încheiat lucrările

Conferința internațională în problemele legumiculturii și-a continuat lucrările în zilele de 30 și 31 august. La 30 august, s-au întrunit comisiile Conferinței în problemele: 1/ economia și organizarea legumiculturii; 2/ agrotehnica cultivării legumelor în terenurile descoperite; 3/ agrotehnica cultivării legumelor pe terenurile acoperite; 4/ construcții; 5/ încălzirea cu aburi transmiși de la o termocentrală și mecanizarea legumiculturii pe terenurile acoperite (sere); 6/ selecția și producerea de semințe; 7/ irigarea culturilor legumicole și 8/ mecanizarea legumiculturii pe terenurile descoperite. Comisiile și-au terminat lucrările și au înaintat Conferinței proiectele rezoluțiilor propuse.

In ziua de 31 august, ultima zi a Conferinței, a continuat dezbaterea problemelor de mecanizare a legumiculturii pe terenurile descoperite. Referate pe această temă au fost prezentate de: C. Petkov, colaborator științific al Institutului de Mecanizarea și Electrificarea Agriculturii din R.P. Bulgaria, G. Vogel, colaborator științific la Institutul pentru Pomicultură și Horticultură din Grossberen al Academiei Germane de Științe Agricole (R. D. Germană), și E. Seidel, referent principal în problemele de legumicultură și horticultură din Ministerul Agriculturii și Silviculturii al R.D. Germane.

In problemele construcțiilor, precum și a încălzirii cu aburi transmiși de o termocentrală a culturilor legumicole pe terenurile acoperite, au ținut referate: dr. A. Lauenstein, șeful secției de legumicultură a Institutului pentru Tehnica Agricolă din Potsdam (R.D. Germană), D. Ivaniukov, director la rafinăria de petrol din Moscova, inginer M. Tober, de la o întreprindere pentru construcția serelor din Schweinsburg (R. D. Germană) și F. Marecek, colaborator științific al Institutului de Cercetări în domeniul fitotehniei din R. Cehoslovacă.

Cu mult interes au mai fost ascultate referatele prezentate de V. Pekaceka, din Ministerul Agriculturii al Republicii Cehoslovace, despre legumicultura în Cehoslovacia și perspectivele ei de dezvoltare, ale lui Ci Ven-hai (R. P. Chineză), docent la Institutul Agricol din Pekin, despre păstrarea și prelucrarea legumelor în R.P. Chineză, a lui A. Oktrov, agronom șef al gospodăriei de stat din Ula Kuci (de lîngă Tirana), despre experiența obținerii la gospodăriile de stat din R.P. Albania a 2-3 și chiar mai multe recolte pe an în sectorul legumicol.

In ședința din seara aceleiași zile, Conferința a adoptat hotărîrile elaborate de către Comisiile sale de lucru.

Lucrările acestei importante Conferințe internaționale au luat sfîrșit. Cele peste 60 de referate și comunicări prezentate la Conferință au fost deosebit de folositoare pentru participanți. Un deosebit interes l-a stîrnit experiența Bulgariei în selecționarea și introducerea în producție a semințelor hibride de roșii. Consfătuirea a recunoscut că este necesar să se constituie o Comisie de coordonare pentru popularizarea realizărilor științifice și a experienței înaintate în legumicultură a țărilor participante la această primă consfătuire.

Vizita fostului prim-ministru francez Edgar Faure în regiunea pămînturilor înțelenite din URSS

Edgar Faure, deputat în Adunarea Națională și fost președinte al consiliului de miniștri al Franței, împreună cu soția, vizitează în prezent regiunea pămînturilor înțelenite din U.R.S.S. Aflîndu-se la Kustanai, oaspeții au vizitat sovhozul cerealier „Moscovki" și colhozul „Secera și Ciocanul".

Intr-o convorbire cu un corespondent al agenției Tass, Edgar Faure a declarat:

— „Incă din avion am fost uimiți de marile suprafețe de pămînt însămînțate. Am vizitat un sovhoz și un colhoz și am constatat că strîngerea recoltei a fost terminată pe suprafețe mari. Am aflat cu interes că acest sovhoz a fost construit într-un an și jumătate. Vreau să mai adaug că toți oamenii pe care i-am întîlnit și-au exprimat sentimente de prietenie față de poporul francez. Pretutindeni am fost foarte bine primiți".

Deschiderea expoziției agricole a R. P. Ungare pe anul 1956

La 1 septembrie, la Budapesta s-a deschis Expoziția Agricolă a Republicii Populare Ungare pe anul 1956. La solemnitatea deschiderii au asistat conducători ai Partidului celor ce muncesc și ai guvernului R.P. Ungare, oameni de știință, inovatori din industrie și agricultură, șefi și membri ai reprezentanțelor diplomatice ai Uniunii Sovietice, ai țărilor de democrație populară și ai altor țări, ziariști unguri și străini. Luînd cuvîntul la deschiderea Expoziției Agricole, ministrul agriculturii din R.P. Ungară, Ianos Matolcsi, a subliniat creșterea ritmului construirii socialismului la sate. Numai în primele 8 luni ale acestui an, încă 50.000 de gospodării ale țăranilor muncitori s-au grupat în cooperative agricole de producție.

Expoziția agricolă a R.P. Ungare cuprinde 35 de secții, între care — secția fitotehnică, zootehnică, a construcției de mașini agricole etc. În cadrul secției principale — cea fitotehnică — sînt prezentate realizările a 115 gospodării de stat, 202 cooperative agricole de producție și 135 de gospodării individuale ale țăranilor muncitori. La secția zootehnică sînt prezentate realizările a 131 de gospodării de stat, 176 de cooperative agricole de producție și 196 de gospodării individuale ale țăranilor muncitori.

Lucrările seminarului internațional în problemele silviculturii

Zilele trecute, a avut loc la Moscova Seminarul internațional pentru problemele silvice la care au luat parte reprezentanți din 15 țări, între care Egiptul, India, R.P.F. Iugoslavia, Israel, Liban, Pakistan, Peru, Sudan, Tunisia etc. După cum se știe, acest seminar a fost organizat de către F.A.O. (Organizația Internațională pentru Alimentație și Agricultură de pe lîngă O.N.U.) în colaborare cu guvernul sovietic.

In cadrul acestui seminar internațional, oamenii de știință și specialiștii sovietici au conferențiat despre problemele silviculturii în U.R.S.S. și despre experiența sovietică în plantarea perdelelor forestiere de protecție. De asemenea, numeroși reprezentanți din alte țări au vorbit despre experiența lor din domeniul silviculturii.

Participanții la seminar vizitează în prezent mai multe regiuni ale Uniunii Sovietice. La Leningrad ei studiază activitatea Institutului de Cercetări Științifice în domeniul silviculturii și activitatea Academiei Forestiere. Din Leningrad, oaspeții străini vor pleca în Ucraina. Aici ei vor studia experiența plantării de păduri și perdele forestiere de protecție în regiunile de stepă. Ei vor vizita apoi coasta caucaziană a Mării Negre.

Specialiștii străini vor vizita și republicile sovietice din Asia Centrală, unde se vor interesa de lucrările pentru fixarea nisipurilor, pentru plantarea de păduri pe pămînturile irigate și neirigate în condițiile climei secetoase din aceste regiuni.

Scurte știri

● Pe baza unui acord sovieto-chinez, specialiștii din ambele țări au stabilit o serie de puncte de pe fluviile Amur și Argun (așezate la frontiera dintre U.R.S.S. și R.P. Chineză), unde se vor construi noi hidrocentrale. Construirea noilor hidrocentrale, precum și lucrările de ameliorare a unor mari întinderi de pămînturi situate pe cursul inferior și mijlociu al fluviului Amur va permite electrificarea și mecanizarea agriculturii din această regiune.

● Ziarele din Moscova anunță că sovhozurile și colhozurile din R.S.F.S.R. (cea mai mare republică din U.R.S.S.) au predat pînă acuma statului un miliard puduri de cereale (16 milioane de tone). Oamenii muncii de pe ogoarele acestei republici sînt hotărîți să mai predea statului încă cel puțin 1,2 miliarde puduri cereale. De asemenea, sovhozurile și colhozurile din R.S.S. Cazahă (unde se găsesc mari întinderi de pămînturi desțelenite) au predat statului pînă acum 467,4 milioane de puduri (aproximativ 7-8 milioane tone cereale) și sînt hotărîți să mai predea 500 milioane de puduri. Multe sovhozuri și colhozuri fruntașe din U.R.S.S. au obținut în medie 2.500 kg grîu și chiar mai mult la hectar. In R.S.S. Ucraineană, recolta de sfeclă de zahăr va fi cu 40-50 milioane tone mai mare ca în 1955.

● La 1 septembrie a părăsit Belgradul plecînd în R.P. Chineză o delegație agricolă din R.P.F. Iugoslavia. Delegația este condusă de Iovan Veselinov, președintele Vecei executive a Serbiei. Delegația va rămîne în R.P. Chineză 2 luni.

● La 1 septembrie a.c., a plecat spre Belgrad o delegație a țării noastre care participă la Conferința Internațională cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru combaterea omidei păroase a dudului.

● Zilele acestea, s-au întors în patrie grupurile de tineri cehoslovaci și romîni care au participat la strîngerea recoltei pe pămînturile înțelenite din Kazahstan. Tinerii patrioți din Cehoslovacia și Romînia au primit pentru munca lor plină de abnegație insigna Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist-Leninist „Pentru valorificarea noilor pămînturi".

NOTE EXTERNE

De ce se tărăgănează încheierea tratatului de pace între U. R. S. S. și Japonia?

De luni de zile, se tărăgănează încheierea tratatului de pace între U.R.S.S. și Japonia, tratat care are menirea să normalizeze relațiile între cele două țări. Opinia publică a crezut că tratativele recente între guvernul U.R.S.S. și delegația japoneză, în frunte cu ministrul Afacerilor Externe, Shigemitzu, vor duce la încheierea tratatului de pace. Guvernul sovietic s-a străduit să facă totul pentru reușita tratativelor. Japoniei i s-au făcut concesii importante în problema pescuitului în Oceanul Pacific. In semn de bunăvoință, Uniunea Sovietică a hotărît să restituie Japoniei insulele Habomai și Sikotan.

Totuși, desfășurarea acestor tratative s-a lovit de unele greutăți. Cercurile conducătoare din Japonia au cerut să fie date în stăpînirea Japoniei insulele Kunașir și Iturup, care fac parte din insulele Kurile. Or, aceste insule au fost acordate Uniunii Sovietice pe baza unor tratate internaționale recunoscute în 1951 și de către Japonia. Guvernul U.R.S.S. nu a putut să satisfacă aceste pretenții neîntemeiate ale Japoniei.

După convorbiri îndelungate, au fost redactate în comun toate articolele viitorului tratat de pace. Insuși ministrul Afacerilor Externe, Shigemitzu, a declarat că, în mod normal, ar trebui să urmeze numai semnarea tratatului. Intre timp, au sosit însă dispoziții de la guvernul japonez pentru întreruperea tratativelor. Shigemitzu a plecat la Londra și apoi la Washington, ca să consulte oameni de de stat din aceste țări. Se pare că unii politicieni japonezi nu se încumetă să la hotărîri fără a consulta părerea cercurilor conducătoare din Washington.

In această problemă, hotărîrea aparține însă poporului japonez, a cărui interese naționale cer luarea de măsuri grabnice pentru normalizarea relațiilor cu U.R.S.S. De ce mai tărăgănează atunci guvernul japonez semnarea tratatului de pace cu Uniunea Sovietică?

Amenințările puterilor imperialiste nu vor speria Egiptul

La Cairo (capitala Egiptului), continuă discuțiile între președintele Egiptului, Nasser, și „Comitetul celor cinci", în frunte cu primul ministru australian Menzies. Se știe că acest comitet, alcătuit de puterile apusene, urmărește să impună Egiptului planul Dulles. Conform acestui plan, Canalul de Suez ar fi din nou răpit Egiptului și administrarea lui încredințată unui organ internațional.

Poporul egiptean și guvernul său știu însă bine că planul Dulles știrbește drepturile suverane ale Egiptului. Presa egipteană a denumit planul Dulles „un șarpe veninos ascuns într-un buchet de flori". Oficialitățile egiptene au declarat în repetate rînduri că prevederile acestui plan sînt inacceptabile pentru Egipt.

Cercurile conducătoare din Anglia și Franța mai nutresc încă speranța că vor putea să stăpînească din nou Canalul de Suez. Aceste cercuri colonialiste nu se pot consola de pierderea veniturilor pe care le obțineau înainte de pe urma Canalului. Se știe că în anii 1952—1955, Canalul de Suez a adus acționarilor venituri anuale în valoare de 80—96 milioane de dolari. 44 la sută din aceste venituri reveneau guvernului englez, iar 52 la sută diferitilor mari industriași și bancheri din Franța.

Urmărind cu disperare să recucerească pozițiile pierdute, cercurile conducătoare din Anglia și Franța au organizat o adevărată campanie de presiuni împotriva Egiptului. Ele amenință chiar cu o intervenție militară. In insula Cipru, au fost concentrate numeroase unități militare engleze și franceze.

Atitudinea hotărîtă a Egiptului dovedește însă că poporul și guvernul acestei țări nu se lasă intimidate de către presiunile imperialiste. Țările arabe — Siria, Libanul, Tunisia, Marocul etc. — aprobă în unanimitate politica Egiptului și-i acordă întreg sprijinul lor. Alături de Egipt se află și opinia publică din întreaga lume, care condamnă cu tărie presiunile și amenințările războinice ale Angliei și Franței. Cercurile conducătoare din țările apusene trebuie să înțeleagă că în Egipt, ca și într-un mare număr de alte țări din Asia și Africa, epoca exploatării și asupririi coloniale a apus pentru totdeauna.

GH. EICHNER

Munca rodnică a tinerilor romîni pe ogoarele Cazahstanului

In drum spre patrie, luni dimineață au sosit la Moscova tinerii romîni care au participat la strîngerea recoltei de pe pămînturile desțelenite din Cazahstan.

Cu fețele vesele, bronzate de vîntul stepei, cu inimile pline de mulțumire, ei au împărtășit celor prezenți fericirea de a se fi aflat în marea Uniune Sovietică și de a fi cunoscut îndeaproape succesele tineretului sovietic.

Incă din prima zi la sosirea în sovhozul „Simferopol" din regiunea Kokcetov, Cazahstan, grupul celor 25 de tineri romîni compus din studenți de la institutele agronomice, colectiviști, salariați de la gospodăriile agricole de stat, tractoriști, agronomi etc. au fost primiți cu o deosebită căldură de către conducerea sovhozului și de tinerii nu de mult stabiliți acolo.

Stăpîniți de un entuziasm fără margini, muncind timp de aproape o lună cu rîvnă, fără răgaz, tinerii romîni și-au cîștigat repede simpatia și prețuirea tinerilor sovietici din brigada a 4-a a sovhozului unde au fost repartizați.

Pentru acest fapt chiar în seara zilei de 23 August, cînd tinerii romîni au organizat o adunare festivă în cinstea eliberării țării, ei au fost distinși de către Comitetul Central al Comsomolului cu insigna „Participanți la desțelenirea pămînturilor virgine". La plecare, drept amintire, li s-a dăruit fiecărui tînăr cîte un săculeț cu grîu din prima recoltă de pe pămînturile desțelenite în această regiune.

Luni după amiază tinerii romîni și cehoslovaci au fost primiți de către A. N. Selepin primul secretar al Comitetului Central al Comsomolului, care le-a adresat cuvinte calde de salut și de mulțumire pentru frumoasa muncă depusă.

După ce vor vizita un colhoz din regiunea Moscovei, Expoziția agricolă și industrială, precum și monumentele istorice ale Moscovei, grupul de tineri romîni se va înapoia în țară.

Vizita în U.R.S.S. a unei delegații de specialiști chinezi în economia apelor

In U.R.S.S. se află în prezent o delegație chineză de specialiști în economia apelor, formată din 15 persoane. Delegația este condusă de Cian-Han-in, ministru adjunct al Economiei Apelor din R. P. Chineză.

Delegația, care va sta în Uniunea Sovietică timp de trei luni, s-a împărțit în prezent în trei grupuri. Unul din aceste grupuri studiază munca Institutelor de Cercetări Științifice în domeniul economiei apelor din Moscova, după care va vizita regiunea Leningrad și R.S.S. Uzbekă. Celelalte două grupuri vor vizita regiunile Stalingrad și Rostov, precum și Republicile Sovietice din Transcaukazia și Asia Centrală, unde vor studia construcția și exploatarea canalelor de irigație.

Exploatarea muncitorilor agricoli italieni de către moșierii din Germania occidentală

După cum s-a mai anunțat, potrivit unei convenții intervenite între guvernul vest-german și cel italian, 31.000 de muncitori italieni, dintre care 13.000 muncitori agricoli, urmau să fie trimiși să lucreze în Germania occidentală. Acest plan a eșuat deoarece numai 4.000 de muncitori agricoli au semnat contractele de angajare, restul întorcîndu-se în Italia datorită condițiilor grele de muncă și salariilor insuficiente.

După cum rezultă dintr-o știre publicată de ziarul vest-german „Frankfurter Allgemeine Zeitung" autoritățile de la Bonn au pregătit un nou plan cu privire la recrutarea în 1957 de muncitori agricoli din Italia de sud pentru Germania occidentală. Potrivit acestui plan Oficiul de la Nurnberg pentru plasarea brațelor de muncă va trimite la sfîrșitul acestui an comisii în Italia pentru a angaja muncitori agricoli care din pricina șomajului acceptă salarii cu mult inferioare celor obținute de muncitorii vest-germani.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".